

LIBRARY  
OF THE  
UNIVERSITY OF ILLINOIS

# INDEX LECTIONUM

IN

## ACADEMIA TURICENSI

INDE

A DIE XXIII. MENSIS APRILIS

USQUE

AD DIEM XXV. MENSIS SEPTEMBRIS. M. DCCC. XXXVIII.

HABENDARUM.

---

INSUNT

I. ANALECTA HORATIANA. II. ANALECTA EPIGRAPHICA.

SCRIPSIT

Io. CASP. ORELLIUS.

---

---

TURICI

EX OFFICINA ULBRICHIANA.

M. DCCC. XXXVIII.



THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PAUL H. RAVENHILL

*[Handwritten signature]*

## I. ANALECTA HORATIANA.

Pergratum profecto mihi fuit iudicium, quod de Horatio a me edito fecit Godofredus Bernhardy, egregius philologus: totum enim ex sincero consilio poetae et *κρίσις* et interpretationem pro virili parte adiuvandi profectum esse video. Ego autem quid magis probare et ultro agnoscere debeo, quam quaecunque ab aliis conferuntur ad corrigenda ea, quae his illisque Codicum auxiliis fretus in quibusdam scriptoribus tentavi?

Memini F. A. Wolfium mihi dicere, „duodecim circiter „nodos” sive „cruces interpretum” esse in Horatio”; ego quidem hunc numerum duplicandum saltem reor et praeterea adiungendos haud paucos locos minus difficiles, de quorum tamen vera lectione semper varias sententias proferent certabuntque Critici. Fit etiam, ut, qui Horatium quotannis in scholis interpretamur, post certum annorum numerum quibusdam lectionibus adeo assuescamus, ut etiam validis rationibus, quibus aliae vel in codicibus nunc primum inventae vel diu iam notae defenduntur, difficulter demoveamur ab ea, quam semel amplexi sumus, et lectione et interpretatione. Iam in his Analectis simpliciter et sine ulla certandi cupiditate scriptis partim significavi, quibus locis praeferam nunc Bernhardyi rationes, quibus nondum mihi persuaserit abeundum esse vel a lectione recepta vel ab explicatione proposita: de nonnullis aliis accuratiori examini reservatis nunc tacui. Totam meam *κρίσις* Horatianam, ut hoc vocabulo utar, *conservativam* recte dixit Bernhardy: et hanc solam veram esse etiam nunc mihi persuasum est. Verum alias <sup>edita</sup> opera totum hoc caput pertractabo.

Praeterea, quae partim post primum volumen et secundi folia circiter XVI. absoluta collegi, partim prius collecta, ne nimis cresceret liber, ibi interdum invitus omittere debuebam, hic cum lectoribus communico.

Omnibus puto notum esse multas sententias, imagines, exempla, praesertim in Satiris et Epistolis, elegantissime expressa ab Horatio reperiri etiam apud posteriores philosophos et sophistas, adeo ut nonnulli suspicati sint, Arrianum, Lucianum, Maximum Tyrium, alios illas legisse atque imitatos esse; quo nihil sane minus est probabile; semel tantum Plutarchus in Luculli vita memorat Horatium. Verum erat

locorum communium et exemplorum quaedam quasi *παράδοσις* per philosophorum ac rhetorum scholas propagata, ex qua omnes hauriebant; ita ut easdem sententias modo novis coloribus ornatas et expolitas, modo pingui Minerva repetitas in scriptis suis alicubi velut lege hac de re lata collocarent. In hac autem *παράδοσει* Horatius quoque, ex quo tempore Athenis in litterarum studia incubuerat, et crebra postea Socraticorum, Stoicorum, Epicureorum lectione usus, habitabat. Plura huius generis significavi in hac scriptiuncula (etsi totum genus nondum exhaustum esse video), quo clarius fortasse, quam antea factum est, haec pars philosophiae Horatianae illustraretur. Non enim in his est fortuita dumtaxat verborum, et, si vis, etiam sententiarum similitudo, sed certa et constans quaedam forma vitae disciplinaeque illius antiquae, quam innovarunt vel dicam deformaverunt magistri Iudaei et Christiani inde a Philone, Iustino, Clemente Alexandrino, Tertulliano, quam tamen intellexisse nostra refert, ut quae humanae naturae longe convenientior sit.

LIB. I. OD. I. 4. v. 4. *Collegisse*] Cfr. Sat. 1, 4, 54. Simonides in Epinicio apud Schneidev. Eustath. p. 61: *Κοῖλα δὲ παρὰ τρόχον Μεταμώνιος ἄερθῃ*. Ceterum effusam victorum et his faventium laetitiam atque exultationem egregie describit Dio Chrysost. Or. 9. p. 292. R.

IBID. v. 44. *findere*] Alterius lectionis scindere quae sit auctoritas, non satis liquet: nam certam Codicis alicuius nondum repperi; quocirca sine dubio reiicienda est. De aratro quidem v. *scindere* frequenter usurpatum esse demonstrant haec exempla: Plaut. Trin. 2, 4, 122: *Olim terra cum proscinditur, In quinto quoque sulco moriuntur boves*. Virg. Ge. 2, 599: *quotannis Terque quaterque solum scindendum*. Ibid. 5, 160. Seneca Troad. 1021: *centum Rura qui scindunt opulenta bubus*. *Findere* de eadem re usurpat Pseudotibullus 3, 5, 12: *Arvaeque si findant pingua mille boves*. Aptius tamen est hoc v. de rastris et sarculis, ut sit, quod dixit Virgilius Ge. 1, 94: *rastris glebas qui frangit inertes*.

IBID. v. 47. In Curis novissimis Bentleius Acidalii coni. *tuta* firmare studuit loco Ovid. Trist. 4, 10, 59: *Et petere Aoniae suadebant tuta sorores Otia iudicio semper amata meo*.

IBID. v. 29. *Me*] Cfr. Wolf. Anal. 2. p. 275., Leiste et Kiessling in Seebodii Archiv. 1823. p. 476 et 481. cet. Des Fontaines legens *Te* interpretatus est: „Hederae abs te datae poëtis te dis consociant.” Quia inanem hanc coni. satis iam refutatam putabam, in Ed. actum agere nolui.

OD. II. v. 2. *rubente Dextera*] Audacius etiam Pind. Olymp. 11, 80: *πυρπάλαιμον βέλος Ὀρσικτύπου Διός*.

IBID. v. 54. *Iocus*] Hic proprie apponendus erat locus Plauti Bacch. 82, quem dedi ad Od. 1, 55, 12.

IBID. v. 56. *Respiciis*] Adde exempla: Plaut. Bacch. 4, 5, 24: *Deus respiciet nos aliquis*. Seneca Thyest. 459: *Respiciet deus Bene cogitata*.

IBID. v. 59. *Mauri*] Cfr. Incerti Paneg. Max. et Const. Cap. 8: *ferocissimos Mauretaniae populos*. Quo exemplo rursus firmatur librorum lectio.



OD. III. v. 4. *potens Cypri*] Pind. Pith. 4, 215: *πότνια βελέων*. (Gaetulicus in Anthol. Pal. I. p. 88: *Ἀγχιάλου ῥηγμῖνος ἐπισκοπε — — Δεσπότι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ἡϊόνων*.) Lucian. Amor. 44: *ἡρέμα τῇ γῇ προσηνέχθημεν αὐτῆς οἶμαι τῆς θεοῦ λιπαρᾶ γαλήνῃ πομποστολούσης τὸ σκάφος*.

IBID. v. 5. *lucida sidera*] Eurip. Helen. 1495: *Μόλοιτέ ποδ' ἵππειον ἄρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι Παῖδες Τυνδαρίδαι, λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν Οἷ ναίει' οὐράνιοι*. In nummis supra utriusque caput stella expressa est. Millin Gal. myth. T. 144. 526. 528. Museo Borb. Vol. IX. T. 56.

IBID. v. 5. Bernhardt cum aliis interpungens quae tibi creditum Debes Virgilium finibus Atticis, (:) Reddas incolumem, precor v. reddas refert ad Virgilii in Italiam reditum: nondum tamen mihi persuasit hanc esse Horatii mentem. Etenim unicum poëtae optatum nunc est, ut amicus salvus Athenas perveniat: hunc autem comparat cum bono deposito in nave illa, quae depositi custodiam per iter praestare (*gewährleisten*) idque suo loco et tempore (*Athenis*) reddere debet. Et *Debes* et *reddas* ex sermone Ictorum petatum est.

IBID. v. 44. *Commisit pelago ratem Primus*] Navigatio quomodo paullatim ab hominibus inventa sit, egregie exponit Maximus Tyrius Diss. 12, 2. Cfr. etiam Claudianum Praefat. ad Lib. I. de R. Proserp. Ed. Gesn. 2. p. 518.

IBID. v. 48. *siccis oculis*] Cum semper reperiantur, qui in hoc ἐπιδέτω haereant, ut is qui nuper invictis proponendo rem acu tetigisse sibi visus est, agendum superaddamus tres locos de lacrimis ab antiquis copiosius fortasse quam a nobis effundi solitis: Eurip. Hel. 950. Dind.: *Καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν*. Caesar B. G. 4, 59. de suis militibus rumore, quem de incredibili Germanorum virtute acceperant, perterrefactis: nonnulli pudore adducti, ut timoris suspicionem vitarent, remanebant; hi neque voltum fingere neque interdum lacrimas tenere poterant. Ovid. Fast. 5, 596: *Iactatur tumidas exsul Phoenissa per undas, Humidaque opposita lumina veste tegit*.

IBID. v. 20. *Infames scopulos Acroceraunia*] Similiter Tac. Hist. 2, 95: *infamibus Vaticani locis* (propter aërem pestilentem). Pacatus Paneg. Theod. 14: *famosa naufragiis maria*. Firmat *Acroceraunia* addubitatum ab Hofman Peerlkampio Servius ad Aen. 5, 506.

IBID. v. 26. *Gens humana ruit per vetitum nefas*] Philosophus aliquis scholasticus excogitasse videtur lect. Codd. Torrentii: *Mens humana. Ruit autem per vetitum nefas* breviter et nove dictum pro: *ruit per vetitum* atque adeo *nefas* audet. Memorari etiam poterat Peerlkampii suspicio: *ruit per vetitum* (*nefas!*) tamquam *παρενδύρσου* exemplum. Duhamelii languidum illud *per vetitum et nefas* in suspectissimo suo Cod. Sorbonae repperisse se dicit Valart.

IBID. v. 30. *macies*] Imitatus est hos versus a Peerlkampio Horatio abiudicatos Seneca Oedip. 1059: *horridus morbi tremor Maciesque et atra pestis*.

IBID. v. 38. *Caelum ipsum*] Eurip. Suppl. 218: *δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι*. V. praeced. *ardui* etiam Cod. Franequeranus Lamb. Bosii.

OD. IV. v. 5. *Iam Cytherea*] Tibull. 2, 5, 5. itidem de tempore verno: *Ipsa Venus laetos iam nunc migravit in agros.*

IBID. v. 8. *Volcanus ardens urit officinas*] Volcanum πυρίτην - καὶ σπινθήρων ἀνάπλεων, οἷα δὴ καμινευτήν vocat Lucian. de Sacrif. 6., *ardentem deum* Claudian. 72, 5. Suidas: *Αἰθαλόεις θεός, ὃ Ἡφαιστος ὡς χαλκεύς.* Doederleinius Lect. Hor. XI. comparat Iliad. σ, 440: Ἥ, καὶ ἀπ' ἀκμοδέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη. Quod attinet ad v. *urit* („igne a se accenso collustrat”) proxime videtur accedere Eurip. Troad. 508: φῶς φέρε, σέβω, φλέγω -- λαμπάσι τόδ' ἱερόν „facibus hoc templum collustro”; Pind. Olymp. 9, 21: φίλαν πόλιν Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς. Cum Wadii, qui *versat* coniecit, librum nunquam viderim, ignoro, utrum attulerit necne Senecae illud Hippol. 490: *Et qui furentes semper Aetnaeis iugis Versat caminos.* Verum ne propterea quidem coni. illa et ab *urit* et a *visit* nimis recedens ullo modo probanda est; hoc tantum evincitur, eam Latinitati haud prorsus repugnare; etsi magis *κύριον* est *versare caminos* quam *officinas*. Bernhardt de h. l. ita disputat: „In 1, 4, 7. dum graves Cyclopi Volcanus ardens urit officinas, ist Scaligers Bedenken, ob Vulcan in einer Schilderung des erwachenden Frühlings Platz habe, und zur Venus sich gesellen dürfe, bekannt und begründet: diess sollte um so weniger verschwiegen sein, als mehrere geistreiche Versuche zur Lösung der Frage vorliegen; auch reicht weder für ardens die gewohnte Erklärung aus, flammis relucens, noch für urit officinas die Properzische Parallelstelle Colchiacis urat aëna focus.” Quid sufficiat, tacet, sed spero suffecturos iam esse locos hic allatos. Iulii autem Caesaris Scaligeri totam *κρίσις* Horatianam iam dudum refutatam et ab omnibus derelictam atque explosam ego putaram; falso quidem, nam nunc ex Critici verbis (*gegründet*) colligere prope cogimur ab eo probari illius coniecturam *urget*. Ipse autem Scaliger quid dicit inter ceteras huius carminis reprehensiones? Poëtic. L. VI. p. 882. Ed. tertiae apud P. Santandreamum 1586: „In quarta, *Volcanus urdens urit officinas.* Non urit caminos: deficerent enim. At non deficiunt. Et quaenam *machinae carinas siccas trahunt*? In aqua sane fluitant. Quod si dicas hieme subductas deduci in mare, neutiquam id machinis aut tractu fit, sed pulsu, phalis subiectis. Nec placet epithetum officinarum *graves*. Neque cohaeret tota ea pars parti, cui subest. Quid enim Gratiis choros ductantibus cum marculis Cyclopi? An excusabis eo quod *Χάρις* est apud Homerum uxor Volcani? Oportet enim commento quopiam subvenire ac referre gratiam magnis viris. Melius *urget officinas*, quippe magistri est operas urgere. Nec prudenter appellavit *exilem Plutonium domum*, nihil quippe capacius. Quid enim non potuit recipere? aut quid satur remisit, quod gravaret regnum?” — Atque eiusdemmodi sunt omnia, quae Scaliger pater effutivit in Horatium, quem parum intelligebat, ut cum ei inter alia prorsus incredibilia consilium praebebat (pag. 586.) Od. 2, 7, 11. longe melius futurum fuisse, si pro his scilicet absurdis:

*Cum fracta virtus et minaces*

*Turpe solum tetigere mento:*

scripsisset:

*Cum fracta virtus insolenti (aut obstinato)*

*Cedere non verita est furori:*

et alia variatione :

*Oblita virtus, cum vetustum*

*Perdere non timuit pudorem,*

et similia permulta per totum huius Hypercritici de Horatio iudicium, quae cum Latine dicere vix audeam nugas et tricas, Italicae linguae suavissimis sonis appellare iuvat *celie e fandonie*.

Verum, quod sane dolendum est, ipsius Bentleii, viri summi, coniecturae nonnullae et dubia et reprehensiones alium fontem non habuerunt quam Scaligeri iudicia et iniqua et inania: etsi, quae Britannus emendandi et corrigendi causa protulit, semper fere acutiora sunt, non tamen veriora. Ceterum ex ipsius Scaligeri verbis perspicies, ab eo non propterea reprehensum esse Horatium, quod Volcanum cum Venere, sed quod eundem cum Gratiis consociarit. Scite autem hoc, qualecunque est, dubium solvit Scholiasta Vanderburgianus et notante iam Doeringio, Vossius ad Virg. Georg. 1, 511. Vix recte Peerlkampius: „Leporem, qui est in absentia boni mariti, imitatus est Valerius Cato in Diris v. 169.” (sive potius in Lydia v. 66.) „*Et quocum tenera gavisus est ludere in herba, Purpureos flores quoties super accumbebat, Cypria, formoso supponens brachia collo, Tum credo fuerat Mavors distentus in armis; Nam certe Volcanus opus faciebat et illi Tristi turpabat malas fuligine barba.* Quo quidem loco vv. *imitatus est* explicanda videntur v. „expressit”; nam poëta ille, quisquis fuit, Horatium certe imitari non potuit, quippe qui antiquior fuerit. Sed de illo lepore, quem dicit, nequaquam cogitavit Horatius. Hoc dicit: „Vere ineunte omnia veluti novam vitam accipiunt:” cuius rei primum affert imagines ex rerum natura petitas, mare apertum, greges ad pascua redeuntes, aratorem, pruinas liquefactas; deinde *μυδικὰς*, Venerem cum Gratiis choros ducentem, Volcanum opus rursus facientem, „qui”, ut ait Scholiasta ille, „vere fabricat fulmina Iovi, quae in aestate mittit”: et similiter Glareanus: „Cur hic Volcani fiat mentio, nullus Commentatorum explicat. Ego ideo puto eius meminisse poëtam sub verni temporis descriptionem, ut Iovi fulmina paret ad aestatem, qui hieme, more hiemantium militum, in Olympo suo inclusus cum ceteris dis egregie potarit.” — Egregiam Volcani in officina sua Thetidi Achillis scutum porrigentis imaginem habes in Mus. Borbon. Vol. X. Tab. 48.

IBID. v. 16. *fabulaeque Manes*] Haec vv. sane ut nos accepit Seneca Troad. 405: *Taenara et aspero Regnum sub domino limen et obsidens Custos non facili Cerberus ostio, Rumores vacui verbaque inania Et par sollicito fabula somnio.*

IBID. v. 17. *domus exilis Plutonia*] Sane est „sepulcrum”, ut Anthol. Pal. II. p. 806: *Ὅς σφισι τώσδε τάρως ἐνεώσατο; τείχισε δ' Αἰδαν κτλ.*

OD. V. v. 1. *in rosa*] Martial. 8, 87, 2: *Liber, in aeterna vivere digne rosa.*

IBID. v. 2. *urget*] Utique de venere explicandum. Aristoph. Fr. 116. Dind. Poët. sc. p. 155: *Ὅστις ἐν ἡδυνόμοις Στρώμασι παννυχίζων τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.* Pomponius Bonon. ap: Bothe Poët. Com. p. 113: *Nescio quis urget ellam, qua asinus, uxorem tuam.*

IBID. v. 11. *aurae Fallacis*] Cic. Verr. Accus. 1, 15, 55: *sibi auram posse alibeam afflare in hoc crimine voluntatis eorum cet.*

OD. VI. vv. 1. 2. *Scriberis - - alite*] Ne in pedestri quidem sermone, quem dicit, Horatius ab hac constructione abhorruit: Epp. I, 1, 94: *curatus inaequali tonsore*. Ovid. Met. 7, 50: *matrum celebrabere turba*. Ad prius utique exemplum applicari potest interpretatio Scaligeri, quam mihi indicavit Bernhardt: „*Diceris - - alite*”, id est, „cum Varius sit poëta epicus”, „qui locus Horatii male volgo magistrorum conceptus.” (Castigg. in Propert. p. 270. Ed. 1607.), ad Ovidianum non item.

IBID. v. 7. *Cursus duplicis — Ulixei*] Exemplis adde hoc: Dionys. Hal. Rhet. 11, 5: *Ἑλλήν Θετταλὸς διπλοῦς καὶ ποικίλος*.

IBID. v. 18. *Sectis - - unguibus*] In Curis novissimis Bentleius ipse suam constrictis improbat.

OD. VII. v. 4. *Tempe*] Eurip. Troad. 214: *Τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν, Κρηπίδ' Οὐλύμπου καλλίσταν Ὀλβῷ βρίθειν φάμαν ἤκουσ' Εὐδαλεῖ τ' εὐκαρπεία*.

IBID. v. 7. *Undique*] Nostram de magno Atticarum fabularum numero ac varietate interpretationem firmat Lucianus de Saltat. 40., ubi pantomimum nosse debere ait, ὅσα περὶ Ἀθηνᾶς - - καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν πᾶσαν μυθολογίαν cuius cum satis multa capita memorasset, ita pergit: ταῦτα μὲν τῶν Ἀθηναίων ὀλίγα πάνυ δειγματός ἔνεκα ἐκ πολλῶν τῶν παραλελειμμένων διήλθον. Bernhardt: *Orelli's Erklärung findet sich nicht sonderlich mit Gesners einsichtiger Kritik über die Bentley'sche Note ab; — während im Zusammenhange des Ganzen vielmehr die mythenreiche Olive an der Stirn eines zur Ehre Athens gesungenen Werkes prangen muss*. Hoc dicit Gesnerus: „Fateor me malle scripsisse, ut dedit Erasmus: *Undique decerptae frondi praeponere olivam*, quam ut credere oportet libris, scripsisse Horatium: denique antiquam lectionem melius explicatam fuisse a Baxtero.” (Ubicunque videt olivae folia, ea statim decerpit et fronti suae praeponit.” BAXT.) Quam quidem interpretationem pedestri sermone Horatii imaginem *παραφράζειν* concedo, non vero explicare eiusdem proprium significatum.

IBID. vv. 8. 9. *Plurimus in Iunonis honorem Aptum dicit equis Argos*] Bernhardt: „Hier ist dicit wegen des vorausgegangenen sunt beibehalten; wenn aber die Structur nothwendig plurimus in Iunonis honorem, „wer auf der Iuno Ruhm seine Kraft setzt”, zu verknüpfen zwingt, thut man besser, dicet, das Zeichen etwaiger Fülle, mit Bentley vorzuziehen.” Equidem semper construxi: *Plurimus dicit - - Argos in honorem Iunonis*, „Argos laudibus extollit, eo in primis fine, ut honoretur Iuno:” neque vero puto verba Latina admittere novam illam interpretationem.

IBID. v. 10. *patiens Lacedaemon*] Dio Chrysost, [Or. 23. p. 230. R.: *Λυκούργου κελεύσαντος ἔτι νῦν μαστιγοῦνται Λακεδαιμόνιοι καὶ θυραυλοῦσι καὶ γυμνητεύουσι καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ χαλεπὰ δόξαντα ἂν ἑτέροις ἀνέχονται*.

OD. IX. v. 16. *neque tu choreas*] Sic intelligendus etiam Iuven. 6, 172: *Parce, precor, Paeon, et tu depone sagittas*.

IBID. v. 21. *latentis*] Tibull. 1, 9, 44. de simili puellae ioco: *Et latuit clausus post adoperta fores*.

OD. X. v. 8. *Condere furto*] Hipponax apud Schneidev. Eustath. p. 49. ad Mercurium: *Φωρῶν ἑταῖρε*. In Rhesi v. 217. vocatur: *φηλητῶν ἄναξ*.



OD. XI. v. 1. *ne quaesieris*] *Quaerere, scrutari, στοχάζεσθαι* verba propria de astrologis, quos Philostratus de vitis Soph. p. 480. Ol. vocat *μορῖους ἀστέρων στοχαζομένους τοῦ ὄντος*.

IBID. v. 2. *Babylonios*] Adscribere iuvat execrationem vatis Hebraei ex versione volgata Iesaeae 47, 15: *Babylon, defecisti in multitudine consiliorum tuorum; et salvent te augures caeli, qui contemplabuntur sidera et supputabunt menses, ut ex eis annuntiarent ventura tibi*.

IBID. v. 7. *fugerit invida Aetas*] Respondet Graecorum futuro tertio, v. Matthiae Gr. gr. §. 498. p. 1120. Ed. tertiae.

OD. XII. vv. 8 et 12. *silvae - - quercus*] Satis haec compositio apud antiquos non ita rara a Peerlkampii reprehensione vindicatur exemplo Ovidii Met. 16, 26: *et flores mille colorum Liliaque*.

IBID. v. 15. *Quid prius*] Pind. Nem. 5, 25: (Musae) *πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν θέτιν Πηλέα τε*. — *parentis*] Arrian. Epictet. 1, 5, 1: *ὁ θεὸς πατήρ ἐστι τῶν τ' ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν*. Qui parentis sic nude positum non intelligebant, scripserunt *parentum*, receptum a Peerlkampio; vides tamen Codicem omnium antiquissimum Bernensem B. et Turicensem servare veram lectionem, in tertium praestantissimum Bern. b. falsam demum a pravo correctore intrusam esse.

IBID. v. 17. *Unde*] Censorin. 22.: *Venere, unde maiores eius (Caesaris) oriundi dicebantur*. Immo rursus ipse Horatius Sat. 2, 6, 21: *Iane - Unde*, id est, „a quo.” Poëticae rationi prorsus contraria est altera interpretatio: „quia ipse maximus est, nihil maius eo oritur.”

IBID. v. 20. *Pallas honores*] Aristides in Ἀθηνᾶ p. 15. Dind.: *Τοῦ πάντων δημιουργοῦ καὶ βασιλέως παῖς ἐστι μόνη δὴ μόνου - - μόνη βεβαίως γνησία τοῦ πατρός*. Ib. p. 14: *Ἐστὶν αἰδέσιμος τῷ πατρὶ καὶ πάντων κεκοινώκηκε καὶ τὰ πρεσβεῖα μόνη κατεῖληπεν*.

IBID. v. 28. *quorum - alba - Stella*] Etiamnunc simplicior ac vel propterea verior videtur interpretatio: „caelo serenitatem reducens:” ea, quam nuper proposuit Doederleinius Lect. Horat. XIV: „quorum simulac stella ita nautis refulsit, ut prosperam navigationem portendat.” — Id vero semper fit, ut opinor, ubi Castores apparent, ut nautae prospere se iam navigaturos confidant; sed poëtam potius decet quid, dum apparent, efficiant, id est, caelum serenum, nobis ante oculos ponere.

IBID. v. 51. *quod sic*] Iis Codd., qui habent interpretationem *nam sic* accedit Franequeranus Bosii. Doederleinii *quis* (quibus) *sic*; etsi ingeniosum est, non credo Horatii propter duplicem *κακοφωνίαν* iotacismi et sigmatismi: *i, s, s, i*. Quod Vossius probabat *cum sic*, prorsus pedestris est orationis.

IBID. v. 45. *occulto - aevo*] Optimus interpretes Ovidius Met. 10, 519: *Labitur occulte fallitque volatilis actas*.

IBID. v. 58. *Te minor*] In his *ἐνδοουσιασμός* poëticus efficit, in me saltem, ut adulationem vix aut omnino non persentiscamus; his et talibus tamen quasi praelusit Plinianis illis Paneg. 4: *Saepe ego mecum, P. C., tacitus agitavi, qualem quantumque esse oporteret, cuius dicione nutuque maria terrae, pax bella regerentur; cum interea*

*fingenti formantique mihi principem, quem aequata dis immortalibus potestas deceret, nunquam voto saltem concipere succurrit similem huic, quem videmus: ac tumidius etiam Cap. 80.*

OD. XIV. v. 5. *Nonne vides ut cet.]* Qui cum Meineckio indicativos *gemunt*, *possunt* praeferunt, commate etiam post vv. *ut Nudum remigio latus* posito, ad hoc incisum supplent *est*; qui coniunctivos *gemant*, *possint* omnes, quos nunc recorder, *sit*: sed nonne longe *ποιητικώτερον* est, ut coniunctivis ex antiquiss. Codd. auctoritate praelatis, etiam haec: *ut Nudum remigio latus arte coniungantur cum v. gemant?* Nec quisquam iam offendet in zeugmate: *vides — ut gemant.* Callim. Apoll. 4: *Οὐχ ὀράας; ἐπίνευσεν ὁ Δῆλιος ἠδὲ τι φοῖνιξ Ἐξαπλῆς, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἥερι καλὸν αἰεῖδει.* Carinas autem de una nave suo iure dicere poterat h. l., ubi singulas carinae partes a prora usque ad puppim funibus cingendas esse significat.

IBID. v. 9. *integra lintea]* Rhesus v. 522. eadem imagine: *ἦνίχ' ἐξώσσης Ἄρης Ἐδραυε λαίφῃ τῆσδε γῆς μέγας πνέων.*

OD. XV. v. 5—5. *obruit otio]* Nereus, ut procellas in mari excitat (Aen. 2, 449. Ovid. Met. 12, 14.), sic h. l. ventos sibi subiectos continet. — Nerei, *ἀλίοιο γέροντος*, dictum ex Cyclico, ut arbitror, aliquo poëta petitum memorat Pind. Pyth. 9, 94. — *mala — avi]* Aeschylus Fragm. Dind. 88: *Ὅρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.*

IBID. v. 40. *moves funera]* Plaut. Amphitr. 1, 1, 40: *multa Thebano populo acerba obiecit funera.*

IBID. v. 44. *aegida]* Certus locus, ubi aegis est Minervae clipeus, exstat apud Senecam Herc. fur. 903. *belligera Pallas, cuius in laeva ciet Aegis feroces ore saxifico minas.* Plerisque vero, etiam artificibus, est thorax. Eurip. Ion. v. 1042. Herm. Maximus Tyr. 14, 6: *Ἀθηναίαν αἰγίδα ἀνεξωσμένην, — — ἀσπίδα ἔχουσαν.* Cfr. Minervae statuam in *Musei Borbonici* Vol. IV. Tab. VII. Antiquissimam aegidis formam praebet Millingen *Uned. Mon. I. Tab. I.*

IBID. v. 44. *carmina divides]* Huius loci quasi *παράφρασιν* habes in Luciani Imagg. 14: *εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει διαμεμετρησθαι τὸ ἄσμα καὶ συνωδὸν εἶναι τὴν κιδάραν καὶ ὁμοχρονεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πλήκτρον.*

IBID. v. 24. *exitium tuae Gentis]* Eurip. Troad. 844. Hercules: *Χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν, Λαομέδοντι φόνον.* Pro altera lect. *gentis* afferri poterit praeter sermonem volgarem Pind. Pyth. 4, 250: *Μῆδειαν — τὰν Πελῖαο φόνον.*

IBID. v. 52. *pollicitus tuae]* Ovid. Rem. Am. 492: *Frigidior glacie fac videre tuae.*

OD. XVI. v. 6. *incola]* Ad v. *mentem* refert Mitscherlichius; et sane apud Senecam Med. 383: *recepto Maenas insanit deo*; verum hoc longe minus tumidum esse apparet in poëta ceteroqui luxuriante quam *deum incolam mentis* in Horatio; nam si Od. 5, 10, 5. *Aquilones* regionis septentrionalis *incolas* dixit, ad spatium quod dicimus corporeum hoc quoque refertur.

IBID. v. 9. *Tristes ut irae]* Melanthius in Grotii Exc. p. 459: — *Θυμός γε μὴν Πράσσει τὰ δεινὰ τὰς φρένας μετοικίσας.*

OD. XVII. v. 2. *Faunus]* Eurip. apud Dion. Halic. de comp. p. 426. Sch.: *ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον (Πάν) ἐμβατεύεις.*

IBID. v. 20. *vitreamque Circen*] Nostram explicationem (nympham maris) firmat etiam Claudian. R. Pros. 2, 35: *soror vitrei libamina potat uberis* (Tethyis).

OD. XVIII. In introductione pro his: *nec P. Alfenium Varum, Ictum clarum, qui a. u. c. 733. consul fuit: lege: „nec P. Alfenium Varum Ictum, cos. suff. a. u. c. 743. (cfr. Biondi Dissertaz. dell' acad. Rom. d'archeol. Vol. VI. p. 304.) neque huius filium eiusdem nominis, cos. suff. a. u. c. 733.”* Scriptura autem *Alfenius* pro falsa *Alfinius* (Laurent Fasti Cons. a. 734.) et vulgari, item falsa, *Alfenus* (Sat. 1, 5, 150.) nititur marmore apud Viscontium *Monum. Gab. Pref. p. III.*

IBID. v. 3. *Siccis*] Athen. 2, 1. p. 53. D.: *Χαιρήμων ὁ τραγωδὸς παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις γέλωτα, σοφίαν, εὐμάθειαν, εὐβουλίαν.*

IBID. v. 12. *variis obsita frondibus*] Imago cistae Bacchicae *frondibus obsitae* est in *Musei Borbonici* Vol. VII. Tab. 56. Talium cistarum decem adhuc supersunt, non tamen Bacchicae, sed ex aede Fortunae Praenestinae omnes, una excepta. Raoul Rochette *Mon. inéd. p. 551.*

OD. XIX. v. 8. *lubricus adspici*] Diverso sane sensu Appul. Met. 9. p. 657. Oud.: *puer admodum et adhuc lubrico genarum splendore conspicuus*, ubi est „levis, (*λεῖος*) imberbis.” Ut ego, sed evidentius appposito Graeco *σφαλερός*, explicavit Frenzel.

OD. XX. Est ex iis Horatii carminibus, quae obelo notavit Hofman Peerlkamp, cum ceteris mortalibus per undeviginti iam secula vel eximia quadam arte vel, quae non minor laus est, summa simplicitate nativaeque elegantia, ut hoc ipsum, excellere visa essent. Sed profecto hic saltem manus darem Batavo, si verae essent quattuor ultimarum versuum reprehensiones, interpretationes, distinctiones, propositae post rectam Mitscherlichii expositionem, a posterioribus philologis fortasse non satis intellectam. Quarum quidem novissima haec est: „Vinum Sabinum cum modicis cantharis, et quasi honoris causa, biberit Maecenas, hospes haud dubie fastidiosus, tum demum pretiosiora vina et palato respondentia Horatius promittit, nominans et ea vinorum nobiliorum genera, quae possidet, Caecubum et Calenum, et illa, quae non possidet, Falernum et Formianum.” — En egregia urbanitas: „Primum, care, tibi dabo vile Sabinum, deinde Caecubum et Calenum, vina sic satis bona; nam optimis Falerno et Formiano, careo neque ad haec emenda sufficit crumena:” cum Horatii mens haec sit: „Apud me pro amicitia tua mihi penitus nota contentus eris vino Sabino; nam generosiora (quorum quattuor memorat), non habeo.” Quattuor autem ista genera in duo membra dispescit, quorum quae primo aspectu videtur *ἀντίθεσις* decepit Interpretes, cum *παράλληλως* potius posita sint. Futurum autem *bibes*, ut sexcenties, imperativi paullo urbanioris loco fungitur: „tu bibito;” „tuum est bibere:” quod si ita accipies, quam, quaeso, habebit offensionem?

OD. XXII. v. 14. *Daunias latis alit aesculetis*] Bernhardt praefert lect. *Daunia* in l., quam exhibent etiam octo Codd. Pottierii (quinque ut nos, duo *Dauniae*). Sed illa et pedestrem orationem redolere et ingrato iotacismo *i i* aures offendere etiam nunc mihi videtur.

OD. XXIV. v. 14. *Quodsi Threicio*] Bernhardt legens *Quid, si* — ? affert Burmanni Anthol. Lat. II. p. 271., ubi tamen Burmannus in loco valde simili recte *Quod si*

variae lect. *Quid, si praefert; ut et hic Quodsi unice locum habet. Alterum enim esset crudeliter Virgilio illudentis: „Heus bone, pulsa modo lyram tuam Orphicam! nunquam tamen redibit Quinctilius.”*

OD. XXVI. v. 10. *fidibus novis*] „a nemine Romanorum antea pulsatis.” Virg. Ecl. 3, 86: *Pollio et ipse facit nova carmina*: quod intelligendum reor de novo genere tragoediae Latinae ab eo exculto; nam inter antiquiores, Accium Pacuviumque, et posteriores, Varium atque Ovidium, Pollionem interiectum et quasi medium fuisse consentaneum est.

OD. XXVII. v. 3. *verecundumque Bacchum*] Alexis in Grotii Exc. p. 597: *Ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει ξυνὼν Ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτω βίῳ.*

IBID. v. 19. *Charybdi*] Aristoph. Eq. 248. Cleon vocatur *Χάρυβδις ἀρπαγῆς.*

OD. XXVIII. v. 10. *Panthoiden iterum Orco*] Cfr. eleganter hanc fabulam narrantem Maximum Tyrium Diss. 16, 2.

IBID. v. 15. *Nervos atque cutem*] Immerito haec a nescio quo tamquam abiecta nimisque humilia sunt reprehensa. *Τὸ δέρμα τοῦτο καὶ τὰ ὀστά καὶ τὰς σάρκας, τῆς ψυχῆς χλανίδια ἐφήμερα καὶ ῥακία ἀσθενῇ καὶ τρύχινῃ, ἀπορρίπτειν ἄσμενον* suadet Maximus Tyrius Diss. 15, 3.

IBID. v. 20. *Saeva — Proserpina*] Brunatius in Museo Kircheriano p. 63: *AT. SAEVOS. PLVTO. RAPVIT. ME. AD. INFERA. TEMPLA.*

OD. XXIX. v. 4. *horribilique Medo*] *Πανδείμαντοι* Medi sunt Pindaro apud Schol. Venet. Aristoph. Vesp. 302.

IBID. v. 9. *sagittas tendere*] Sic Himerius Or. 14, 4: *κυκλοῦσθαι βέλῃ* pro *τόξοις*. Cfr. eundem Or. 7, 17.

OD. XXX. v. 4. *aedem*] „sacellum” interpretatur etiam Bentleius ad Epp. 2, 2, 94.

OD. XXXI. v. 8. *taciturnus amnis*] Esaiæ 8, 6: volgatus Interpres: *aquas Siloë, quae vadunt cum silentio.*

OD. XXXIII. v. 2. *Glyceræ*] Nominativum *Glycere* reperies apud Plautum (Mil. glor. 2, 5, 26. Lind.) et Martialem (14, 187.) — Etiam Lachmannus (Hall. Literaturztg. 1856. Nr. 110.) favet Dissenii opinioni, Glyceram eandem fuisse cum Nemese, comparans Tib. 2, 3, 34: *at nostra sint tua castra domo*; et 2, 6, 56: *sis mihi lenta veto*. Verum probe distinguendi sunt poetarum Latinorum amores stabiles ac perpetui (Lesbia, Delia, Nemesis, Cynthia, Corinna) a vagis et plerumque fictis, ut h. l. est *Glycere* Tibulli et omnes, opinor, Horatii, excepta *bona Cinara*. Non satis meminerunt homines nostrates nimis severi:

*Mille puellarum, puerorum mille furores.*

Paldamus (*Zeitung für die Alterthumswissenschaft* 1857. N. 115.): *Tibullus musste in publicirten Gedichten die Glycera besungen haben; sonst erlaubte der Gebrauch nicht eine Privatsache dergestalt öffentlich zu machen.* — „Unde petitum hoc iacis?” Fortasse ex Galli Lycoride a Virgilio memorata; sed quidni licuerit Horatio, poetæ alicuius amicam vel puerum delicatum memorare perinde ac Lycidam Sestii, Lydiam



et Sybaris et Telephi, atque tales amores ab illo cantatos esse fingere? Lege certe nulla hoc vetitum erat.

IBID. v. 5. *tenui fronte*] Winckelmann *Mon. ined.* T. LIII: *La bassezza della fronte vien commendata da Orazio, quando loda ins. — Lyc., di cui ben capirono il vero senso gli antichi interpreti, i quali lo spiegano: „angusta et parva fronte, quod ex pulchritudinis forma commendari solet.”*

OD. XXXIV. v. 13. *insignem attenuat deus*] Pind. Pyth. 8, 77: (δαίμων) Ἄλλοτ' ἄλλον ὑπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν Μέτρῳ καταβαίνει. Cfr. Pyth. 2, 88.

IBID. v. 14. *apicem*] Eo rectius sic tiara regum orientalium vocari poterat, quod erat ὀρδή. Dio Chrys. Or. 14. p. 444. R.: ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὅπως μὲν ἔξει μόνος ὀρδήν τὴν τιάραν, ἐφρόντιζεν καὶ εἴ τις ἄλλος τοῦτο ἐποίησεν, εὐδὺς ἐκέλευσεν ἀποδνήσκειν αὐτόν.

OD. XXXV. v. 1. *Antium*] Fortunae Antiates expressae sunt in denario gentis Rustiae apud Eckhel D. N. 5. p. 298. Alias Fortunarum imagines vide in *Musei Borbonici* Vol. III. T. 26.

IBID. v. 5. *sollicita prece*] Moschion in Grotii Florileg. p. 127: Μοῖρ' ὦ λιταῖς ἄτρωτε δυστήνων βροτιῶν. Ceterum Bernhardt cum Marklando (Explic. vett. scriptt. p. 254.) construendum suadet: „te ruris dominam ambit colonus, te dominam aequoris nauta:” sed inversio esset minime Horatiana et sonus ipse et conformatio versus facit, ut vv. *Ruris colonus* iungi debeant.

IBID. v. 12. *Purpurei — tyranni*] Lucian. Dial. m. 4, 4. Vit. Auct. 12. de tyranno: ὁ τὴν πορφυρίδα ἐνδεδυκώς. Macedonius in Anthol. Pal. II. p. 337: τῶν χρυσέων ὑπάτων, auratis trabeis indutorum.

IBID. v. 18. *clavos trabales*] Hic iam adscribenda erant, quae de patera Etrusca apud Vermigliolium memoravi ad Od. 3, 24, 5.

IBID. v. 20. *Uncus* cet.] Vitruvius 2, 8: cum ansis ferreis et plumbo frontes vinctae sint. Ansa igitur h. l. τὸ κύριον fuisse pro unco, qui olim vexabat Interpretes de uncis, quibus supplicio affecti ad Gemonias trahebantur, accipientes.

IBID. v. 22. *nec comitem abnegat*] Equidem etiam nunc et librorum lectionem et simplicem meam interpretationem retineo, neque in lyrico poëta hanc de fide degressionem, evidente proborum et falsorum amicorum ἀντιθέσει pulchre exornatam, reprehendendam esse duco, etsi amicissimus Döderleinius in *Lect. Horat.* XIV. cum discipulo aliquo suo legens *abnegas* (Praedicow correxerat *abnegans*) novo plane modo hunc locum ita interpretatus est: „Te, Fortuna, et Spes colit, ne supremum quidem fastigium adeptos illa deserens, et Fides amicorum, qui in summa principum familiaritate tamen eorundem dignitatem maiestatemque suspiciunt ac venerantur; sed eadem ita clemens ac mansueta es, ut, etiamsi ipsa potentium domos inimica linquas, tamen amicorum fidem ac solatium tam miseris ac profligatis non inideas; beneficii quin etiam instar habetur, quod tuo discessu amici discernuntur et agnoscuntur, quorum veri remanent te abeunte, falsi diffugiunt.” Scilicet vv. *Te — albo rara Fides colit velata panno* ita explicat: „intelliguntur aulici principumque amici vel ministri; quorum fides quoniam saepius quam mediocribus in domibus est infida, *rara* sic

velata dicitur Fides, id est, *raro*." Verum durior est constructio *Fides albo panno rara velata* — vel: *F. a. p. velata rara*, atque, ut mittas incertam coni. *abnegas*, ipsa sententia Horatianae ἀφελεία adversatur. Nobis etiamnunc *rara Fides* est, quae raro inter mortales reperitur, et *albo velata panno* picturae poëticae inservit: cum enim in picturis Herculanensibus et Pompeianis deae, ut ita dicam, simplices, mites, beneficae, venustae, ut Diana, Ceres, Venus, albis vestibus plerumque indutae compareant, quidni etiam suavissimo Fidei numini vel certe eius velo hunc colorem tribuerint, apte significantem incorruptam illius integritatem candoremque animi? — Aliam viam ingressus est Gargallus *comitem* cet. interpretans „eum hominem, quem antea Fides comitata est, non deserit:"

„Te Spemē venera, e in bianca vesta  
Fe, ch'è sì rara, non mai scompagnasi,  
Nè l'uom disdice, di cui tu l'auree  
Soglie, cangiandoti, lasci molesta:"

quae tamen ratio (*abnegare comitem* pro *deserere*) Latinae consuetudini repugnat; idemque cadit in similem Ioannis Clerici expositionem: „Fideles amici et reditum tuum sperantes non abnegant eos, quibus secundā te, o Fortuna, comes fueris, quamvis eos nunc reliqueris." — Ad verba: *Ferre iugum pariter dolosi* confer Plauti Aul. 2, 2, 52: *ubi tecum coniunctus siem, Ubi onus nequeam ferre pariter, iaceam ego asinus in luto*.

OD. XXXVI. v. 14. *Threïcia — amystide*] quam exprobrat Rhese Hector Rhese. 405. Ed. Vater: — οὐκ ἐν δαμνίοις Πυκνήν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι. ubi Schol. Vatic.: ἐπὶ τῆς ἀπνευστὶ πόσεως; ὥς Κρατῖνος· Ἄλλ' οὖν θεῶ σπείσαντας ἄμυστιν δεῖ πιεῖν: ubi propter vv. ἀπνευστὶ, ὥς Κρ. leg. videtur ἄμυστί.

IBID. v. 17. *putres — oculos*] Lucian. Amor. 15: ὁ Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ σφόδρα δάμβρους ὀλίγου δεῖν ἐπεπήγει τακερόν τι καὶ ῥέον ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑγραίνων.

OD. XXXVII. v. 7. *Regina*] Exstant nummi M. Antonii cum inscriptione: *CLEOPATRAE. REGINAE. REGVM. FILIORVM. REGVM*. Eckhel D. N. 6. p. 47. — Cic. de Rep. 2, 50: *Populus Romanus pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat*. Hic tacet de M. Antonio; satis amare in eundem invehitur in uno illo carmine Epod. 9; sed ante eius interitum, cum Octavianus dominationem sine aemulo nondum adeptus esset.

IBID. v. 9. *Contaminato cum grege turpium Morbo vivorum*] Locum obscuriorem illustrat Lucianus Amor. 21., ubi de eunuchis locutus sic pergit: οὕτως ἡ μιὰ καὶ παντὸς κακοῦ διδάσκαλος τρυφή ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἡδονὰς ἀναισχύντους ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ ῥηθῆναι δυναμένης εὐπρεπῶς νόσου κατώλισθεν. Eunuchis igitur suis Cleopatra abuti solebat ad libidinosissimam venerem, quam proprio vocabulo signant Priap. 78, 2. et Martial. 12, 59: hunc prorsus ut Horatius etiam Lucianus *morbum* vocat, quem honeste nominare non liceat.

IBID. v. 17. *accipiter*] Ovid. Met. 5, 606: *Ut solet accipiter trepidas agitare columbas*.

IBID. v. 21. *monstrum; quae*] Ter. Eun. 4, 5, 5: *Scelus postquam ludificatus est virginem,*

IBID. v. 24. *reparavit oras*] Repetita ex hac verbi significatione videtur consuetudo Italica v. *ripararsi* (= *ricoverarsi*): etiam absolute. Tasso Gcrus. 17, 70, 6: *Poi riparava in più sicura sede*.

OD. XXXVIII. v. 5. *myrto nihil allabores Sedulus curo*] Codicis Bodleiani curae placebat etiam Vossio *Anmerkungen und Randglossen* p. 253. „Oro optime habet Cod. Petrin. sine ulla litura.” BENTLEIUS in *Curis* noviss. Sed *Sedulus* oro metro repugnat. Similiter atque ego interpretatus est Goeller ad Plauti Trin. p. 69: „Mihi verba ita iungenda esse videntur: *simplici myrto* (ut) *allabores sedulus, nihil curo*. Significat autem v. *allaboro* idem quod: *praeterea laborare*, ut Epod. 8, 20.” et sic iam Preiss: „Non curo, ut quidquam allabores.”

LIB. II. OD. I. v. 2. *et vitia*] Cfr. Cic. ad Fam. 16, 11: *Cn. Pompeius Caesarem sero coepit timere*. Ad Att. 9, 10, 6. Ibid. 11, 5. Ibid. 11, 6, 2.

IBID. v. 4. *Principum amicitias et arma*] Cfr. Cic. Philipp. 2, 10, 25. Caelium ad Fam. 8, 14, 2.

IBID. v. 5. *cruoribus*] „Sanguine multis locis ac saepe effuso.” Sic *αἵματα* frequentissimum est apud Tragicos. Aeschyl. Suppl. 262: *παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι* cet.

IBID. v. 6. *Periculosae plenum opus aleae*] Pollioni, viro quamvis feroci (Tac. Ann. 1, 12.), ante omnes respiciendus erat Octavianus ipse, maxime propter proscriptionis infamiam.

IBID. v. 10. *publicas Res*] Cic. de Or. 1, 11, 48: *sine multa pertractatione omnium rerum publicarum*.

IBID. v. 15. *Delmatico*] Ad scripturam cfr. Gruter. p. XCVI. 1. in inscriptione a. u. c. 765.: BELLO DELMATICO.

IBID. v. 19. *fugaces*] Porphyrio: „Pro velocibus accipe; et in sermone hodieque *fugam* pro velocitate dicimus, cum de equis loquimur.” Accepit ergo pro Gall. *fougueux*, (*fougue*, Ital. *foga*); sed et sententia ipsa et Horatii consuetudo hoc admittere non videtur. Aliter res se habet apud Senecam. Gronovius ad Thyest. 629: „*Fuga* huic scriptori quaevis velox itio. Habet compluries in Natur. Quaestt.”

IBID. v. 24. *atrocem animum Catonis*] quo fretus se ipse interficere maluit quam se submittere Caesari. Non recte Düntzer (*Zeitung für Alterthumswiss.* 1836. N. 157.) accepit de Catonis contumacia adversus Pompeium.

IBID. v. 25. *cesserat*] Eurip. Troad. 25. Neptuneus: *Λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς*. Tac. Hist. 5, 15. — *impotens*] alii explicant *ἀκρατὴς τῆς ὀργῆς* verum artissime iungitur vel sono cum v. *cesserat*, nec pertrahi potest ad v. *Rettulit*.

IBID. v. 28. *Iugurthae*] Düntzer suspicatur a Pollione initio historiarum mentionem factam esse belli Iugurthini; coniectura sane inani, nam Horatius hoc carmen componens Pollionis librum nondum viderat.

IBID. v. 40. *leviore plectro*] A nimia audacia similiter se ipse revocat Pindarus Olymp. 9, 55: *ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῆψον*.

OD. III. vv. 9. 10. *Qua pinus* cet.] Similibus coloribus utitur Sappho Ed. Neue p. 58: *Ἀμφὶ δὲ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων Μαλίνων, αἰδυσσομένων δὲ φύλλων Κῶμα καταῤῥεῖ*.

IBID. v. 11. *trepidare rivo*] Epp. 1, 10, 21: *aqua — — quae per pronum trepidat cum murmure rivum.*

IBID. vv. 26. 27. *Versatur urna*] Seneca Herc. fur. 191: *Recipit populos urna citatos.* Cic. Verr. Acc. 2, 51: *cuius nomen exisset ex hydria, ut is haberet id sacerdotium.*

OD. IV. v. 3. *niveo colore*] Frequentius apud Latinos ἐπίθετον quam apud Graecos, atque ut inusitatum explicatur ab Hesychio: νιφόεσσα Ἑλένη, ἀντὶ τοῦ λευκῆς. Ἰων Φρουροῖς.

IBID. v. 7. *Arsit Atrides*] Ovid. Am. 1, 9, 57: *Summa ducum Atrides visa Priameide fertur Maenadis effusis obstupuisse comis.* Ceterum simili cum εἰρωνεία Dio Chrysost. Or. 15. p. 446. R.: οὐ πολλοὶ Ἀθηναίων συγγίνονται δεραπαίναις αὐτῶν, οἱ μὲν τινες κρύφα, οἱ δὲ καὶ φανερώς; οὐ γὰρ δήπου βελτίους εἰσὶ πάντες τοῦ Ἡρακλέους, ὃς οὐδὲ τῇ Ἰαρδάνου δούλῃ συγγενέσθαι ἀπηξίωσεν, ἐξ ἧς ἐγένοντο οἱ Σαρδέων βασιλεῖς.

OD. V. v. 2. *munia comparis*] Lipsius ad Plauti Pseud. 1, 1, 64. explicat: „compressiones artas amantium comparum”, de coitu. Sed sic idem bis diceretur.

IBID. v. 3. *Circa virentes est animus tuae*] Aristoph. Eq. 87: περὶ ποιοῦ γούν ἐστὶ σοι;

OD. VII. v. 3. *Quiritem*] Pro homine tenui ac plebeio usurpat Ovid. Am. 5, 14, 9: *Ignoto meretrix corpus iunctura Quiriti.* Ceterum *Quis te redonavit Dis patriis* est interrogatio infinita vel, si mavis, poëtica: pro: „Fierine potuit, ut restituerere?” „Quomodo, quaeso, factum est, ut redire potueris?” nec vero cum Düntzero l. 1. referendum est ad Maecenatem, qui Pompeii restitutionem ab Octaviano impetrarit; praeterea ex Vita Horatii antiqua scholastica statuit poëtam in acie Philippensi captum et proscriptum esse; mira profecto compositione. Sane in illis obscuri Grammatici somniis haec leguntur: „Captus est a Caesare et proscriptus, etiam omnibus, quae habebat, direptis:” sed quis talibus hodie fidem tribuat?

IBID. v. 6. *saepe diem mero Fregi*] Plaut. Men. 1, 2, 45: *hunc comburamus diem.*

IBID. v. 21. *Oblivioso*] Ad puerum dicta haec suspicatur Schnitzerus, collatis Od. 2, 11. vv. 18 et 22. Certe sic explicandum est: „propter te adventumque tuum insperatum Massico ciboria explentor, funduntor unguenta capacibus de conchis!”

OD. VIII. v. 21. *Te suis matres metuunt iuvencis*] „Iuvenci, non sine virtute, in re turpicula.” MITSCHERLICH. Nihil turpiculi puto inesse; sed usus est eodem sermone poëtico, quo Rhesus in cognomine fabula v. 587: ὁ Στυμόνιος πῶλος ἀνιδού Μούσης vocatur.

OD. IX. v. 19. *Cantemus*] Constructionis: *Cantemus tropaea et (cantemus) Medum flumen minores volvere vortices* gemellum exemplum praebet Tibullus 1, 3, 17: *Aut ego sum causatus aves aut omina dira, Saturni aut sacram me tenuisse diem.*

IBID. v. 21. *gentibus additum*] Sic Cic. pro Sestio 61: *orbis terrarum regiones a Pompeio adiunctas huic imperio dicit et Verr. Accus. 5, 6: maiores cum Siciliam — — ad rempublicam adiunxissent.*



OD. X. v. 5. *Auream — mediocritatem*] Pindar. Pyth. 11, 52: *Τῶν γὰρ ἅμ πόλιν εὐρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ Ὀλβῳ τεδαλότα, μέφορ' αἴσαν τυραννίδων.* Democritus in patruelis mei Opusc. sent. I. p. 110: *ὁκῶς ἂν πρὸς μετρίης κτήσιος ἐπιμελῆται κτλ.*

IBID. v. 10. *celsae graviore casu*] Sine imagine eadem sententia auctorem habet Tragicum in Grotii Exc. p. 459: *Πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὐνοίαν φέρων Μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματ', ἀλλ' ἵνα Τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας.*

IBID. v. 19. *Suscitat musam*] Pind. Olymp. 7, 42: *ἔγειρ' ἐπέων οἶμον λιγύν.* Isthm. 7, 1: *Κλεάνδρῳ τις - - ἀνεγειρέτω Κῶμον.* Recte, ut nunc arbitror, Bernhardy praefert lect. *cithara meae: citharae*, cum *citharae musa* sane mire diceretur. Cfr. etiam Od. 4, 15, 1. *Phoebus — me — increpuit lyra.*

OD. XI. v. 14. *sic temere*] Cic. Arat. 250. *planetae: Sic malunt errare vagae per nubila caeli.* Ioannes Evang. 4, 6: *ὁ Ἰησοῦς - - ἐκαδέξετο οὕτως ἐπὶ τῆς πηγῆς.* Dio Chrysost. Or. 15. p. 445. R.: *οὐκ ἐν τῇ ἀγορᾷ, οὕτως δὲ πατ' οἰκίαν.*

IBID. v. 25. *nodum*] Cfr. Od. 5, 14, 22. Ovid. Met. 8, 518: *(Atalantae) Crinis erat simplex, nodum collectus in unum; sicque picta est Atalanta in tabula Pompeiana Musei Borbonici Vol. VII. T. 2.*

OD. XV. v. 7. *olivētis — Fertilibus domino priori*] Seneca de Vita beata 17: *Cur arbores praeter umbram nihil daturae conseruntur?*

IBID. v. 17. *fortuitum — cespitem*] Sic Pindar. Pyth. 4, 55. *glebam vocat προ-τυχὸν ξένιον.*

OD. XVI. v. 26. *amara lento Temperet risu*] „docto,” inquit Mitscherlich, „epitheto.” Aequae docte Consol. ad Liv. Aug. 279: *Consistam laetisque oculis lentusque (gleichgültig) videbo Strata per obscoenas corpora nuda vias.*

IBID. v. 51. *Et mihi forsā, tibi*] Cod. Franeq.: *Et mihi fors et tibi*, unde Bosius suspicatus est Horatium scripsisse *forsit*, ut Sat. 1, 6, 49. Ingratum tamen sonum *it ti* proculdubio vitavit poëta, et qui scripsit Codicem illum ceteroquin haud spernendum nescio quo mentis errore in falsam compositionem *Et mihi — et tibi* incidit.

OD. XVII. v. 17. *me Scorpīus adspicit*] Iulius Firmicus in locis a Lessingio primum editis *Zur Geschichte und Literatur* III. p. 528: *Si Iove in parte horoscopi constituto in occasu et in diametro Saturnus constitutus Iovem horoscopumque respiciat in diurna genitura et Luna plena referatur ad Iovem, divitias, felicitates et summae beatitudinis incrementa decernunt.*

IBID. v. 18. *pars violentior*] Eandem fortiozem radiationem, fortiores stellas vocat Firmicus ibid. p. 254.

IBID. v. 22. *impio Saturno*] *Nefarium* dicit Saturnum idem scriptor ibid. p. 229; eidemque *minacem radiationem* aliquoties tribuit, ut p. 226. In omnibus his Firmici locis apud Lessingium *stellae se et respicere et aspicere* crebro dicuntur.

IBID. v. 29. *Mercurialium — virorum*] Philostrat. Heroic. p. 18. Boisson.: *τις τῶν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ σοφῶν.*

OD. XVIII. v. 2. *Mea renidet in domo lacunar]* *Meis in aedibus nitet lacunar est interpolatio memorata ab Henrico Stephano Diatr. II. p. 153.*

IBID. v. 3. *trabes Hymettiae]* Eadem significatione Plinius Paneg. 54: *non trabibus aut saxis nomen tuum, sed monumentis aeternae laudis inciditur.*

IBID. v. 17. *Tu secunda marmora]* Seneca Controv. 2, 9: *In hos ergo exitus (domorum ruinas) varius ille secatur lapis, ut tenui fronte parietem tegat, at quam iunctus severe! — Litoribus quoque moles invehuntur congestisque in altum terris exag- gerant sinus.*

OD. XIX. v. 1. *rupibus]* Cfr. Euripid. Ion. 1141. Hermann.

IBID. v. 2. *Nymphas]* Vide vas pictum in *Musei Borbonici* Vol. II. Tab. 43. *ΔΙΟ- ΝΥΣΟΣ, ΣΙΜΟΣ, ΚΩΜΟΣ* (Satyri), *ΧΑΙΡΑΣ* (Nympha).

IBID. v. 3. *Capripedum Satyrorum]* Capripedes Satyros, hos cum Paniscis confun- dentes dixerunt Lucretius 4, 582. et h. l. Horatius. Vide Zoëga *Bassirilievi* Tav. 75. Not. 14.

IBID. v. 16. *Lycurgi]* Dionys. Longin. 15, 6: *Καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παρα- δόξως τὰ τοῦ Ἀνκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖ- ται, Ἐνδοσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.*

IBID. v. 18. *uvidus]* Eurip. El. 524: *μέδῃ γε βρεχθεῖς.*

IBID. v. 22. *Cohors Gigantum scanderet impia]* Pindarus in Eustath. Schneidev. p. 56: *πίπναιτες δοᾶν Κλήμακ' ἐς αἰπὴν οὐρανόν . . . . Ἀλλαλοφόνους δ' ἐπά- ξαντο λόγχας.* Eurip. Ion. 216: *Καὶ Βρόμιος ἄλλον Ἀπολέμοισι κισσίοισι βά- κτροις Ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.*

IBID. v. 28. *Pacis eras mediusque belli]* Voc. *medius* propria significatione cum genitivo aliquoties usurpat Ovidius. Met. 5, 409. 6, 409. 10, 255. Apposite ad h. l. Aristides in Dionyso p. 49. Dind.: *ὥσπερ γὰρ δίδυμος πάντῃ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἐστι - - πολεμικός τε δὲ καὶ εἰρηναῖος διαφερόντως θεῶν.* A Luciano Pisc. 26. vocatur *φιλόγελως*. Credetne unquam posteritas Praedicowium scripsisse:

Rhoeton retorsisti leonis

Unguibus horribilisque mala.

Quamquam choreis aptior et iocis

Ludoque dictus, non sat idoneus

*Pugnae. Ferebaris; sed idem*

*Pacis eras mediusque belli;*

a Peerlkampio totam hanc elegantissimam strophē Horatio abiudicatam esse?

IBID. v. 51. *trilingui Ore]* „uno ore, in quo tres linguae, sive lingua trifida, qualis solet in serpentibus fingi.” Naeke in Progr. 1821. Quam tamen interpretatio- nem rectam esse non credo, sed explico de Cerbero tricipite; sic Valerius Flaccus 7, 184. triplici Hecatae *cantum trilinguem* tribuit. Atque omnino quaeri potest, num Cerberum aliter quam vel tricipitem vel centicipitem descripserint poëtae Latini. Virg. Aen. 6, 417: *Cerberus haec ingens latratu regna trifauci Personat.* Pseudotibullus 5, 4, 5; *Canis* — Cui tres sunt linguae tergeminumque caput. Ovid. Met. 10, 21: *nec uti vil-*

losa colubris Terna Medusaei vincirem guttura monstri. Sic omnes tres linguas Cerbero tribuentes tria eius capita significant.

OD. XX. v. 6. quem vocas] Sic absolute de invitatione etiam Cic. Verr. Accus. 5, 4: hic cum venit (in domum aliquam), extra ordinem vocatur.

IBID. v. 15. Iam Daedaleo ocior Icaro] Bernhardt inclinare videtur in lect. notior; mihi hoc potius quam illud mali ominis futurum fuisse videtur. Quo enim notior erat ille, quam casu suo? Et manifesta est interpolatio facta propter hiatum.

IBID. v. 14. gementis litora Bospori] Soph. Antig. 585: στόνῳ βρέμονσι δ' ἀντιπῆγες ἀκταί.

LIB. III. OD. I. v. 2. Favete linguis] Exemplis a Mitscherlichio allatis haec licet addas: Eurip. Fr. Phaëth. 60: ἔχειν χρὴ Στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ. Ibid. v. 74: ἀλλὰ σῶ' ἔστω λεώς. Aristoph. Ran. 554: Εὐφημεῖν χρὴ κτλ. Cic. de Div. 1, 45, 102.

IBID. v. 7. Clari Giganteo triumpho] Hinc Lucianus Tim. 4. deridet eius epitheta a poëtis usurpata: Γιγαντολέτωρ καὶ Τιτανοκράτωρ. — Ex eo, quod apud Acronem in Edd. recentioribus hoc legitur: „Ordo est: Imperium regum timendorum est in proprios greges; imperium Iovis, clari Giganteo triumpho et cuncta moventis supercilio, est in ipsos reges:” nonnemo collegit Scholiastam legisse:

Clari Giganteo triumpho et

Cuncta supercilio moventis:

verum in Editione Veneta anni 1481. sic est: — — clari Giganteo triumpho, moventis cuncta supercilio.

IBID. v. 25. Desiderantem quod satis est] Alexis in Grotii Exc. p. 595: Τὰ περιττὰ μισῶ τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ Δαπάνῃ πρόσσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισσοῦν.

OD. II. v. 26. qui Cereris sacrum Volgarit arcanæ] Cfr. Arrian. Epictet. 5, 21. p. 459. Schweigh.

IBID. v. 27. vetabo — — sub isdem Sit trabibus] Sophocl. Antig. 372: Μήτ' ἐμοὶ παρέστιος Γένοιτο μήτ' ἴσον Φρονῶν ὃς τὰδ' ἔρδει.

IBID. v. 29. Saepe Diespiter Neglectus incesto addidit integrum] Eurip. Suppl. 226: Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος, τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδίκηκότα.

IBID. v. 52. Poena] Aeschyl. Fragm. 268. Dind.: Τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Καὶ τ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν δίκην. Lucan. 6, 695: Eumenides Stygiumque nefas Poenaeque nocentum. Maxim. Tyr. 6. extr.: Ἔως ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὁ ἐν ψυχῇ πόλεμος, ἄφίλος ἢ ψυχὴ μένει, ἐχθρὰ, σκυδρωπὴ. Ταῦτα αἱ Ποιναί, ταῦτα αἱ Ἐρινύες, τὰ δράματα, αἱ τραγωδίαί. Cum Furiis eas prorsus confundit Lucian. Amor. 47: τὰς Ὀρέστην ἐλαυνούσας Ποινὰς Πυλάδης ἐνόσει μάλλον.

OD. III. Cfr. de hoc Carmine Conzium in Seebode Archiv. 1825. p. 659. Struve Abhandlungen der kön. deutschen Gesellschaft zu Königsberg 1. Sammlung. p. 157.

IBID. v. 17. Gratum elocuta consiliantibus Iunone divis] Simile est deorum concilium in Euripidis Helen. 878. D.; Ἐρὶς γὰρ ἐν θεοῖς, σύλλογός τε σοῦ πέρι ἔσται

πάρεδρος Ζηνι τῷδ' ἐν ἡματι. Ἦρα μὲν, ἥ σοι δυσμενῆς πάροιθεν ἦν, Νῦν ἐστὶν εὐνοὺς κτλ.

OD. IV. v. 2. *Calliope*] Schol. Vatic. ad Rhesum v. 336. (342.): ἐνιοὶ δὲ Εὐτέρπης τὸν Πῆσον γενεαλογοῦσι καδάπερ Ἡράκλειτος. φησὶ δὲ Ἐβδόμη δὲ Καλλιόπη ποιήσιν εὖρε πάντων, (Vater ποιημάτων, probabilius legas: παντοίαν.)

IBID. v. 41. *Vos lenē consilium et datis*] Pind. Pyth. 3, 60: Ἀπόλλο δίδωσὶ τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐδέλῃ Ἀπόλεμον ἀγαγὼν Ἐς πρᾶσιδας εὐνομίαν.

IBID. v. 43. *Ventosum et urbes*] Scholiasta antiquus Franequeranus apud Bosium p. 42. et Comm. Cruquianus monent ordinem hunc esse: „unus qui temperat inertem terram et ventosum mare, et qui aequo imperio regit urbes et tristia regna et divos et mortales turbas.”

IBID. v. 49. *Magnum illa terrorem*] Aristoph. Aves 1231: καὶ δὴ ποτε εἰς Πορφύρων αὐτῷ (Iovi) παρέσχε πράγματα.

IBID. v. 57. *Contra sonantem Palladis aegida*] Aristides in Minerva p. 43. Dind.: Λέγεται ὡς ἐπειδὴ οἱ Γίγαντες παρειάξαντο ἐν τῇ Φλέγρα, Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν κτείνει ἡ θεὸς, τοῖς δ' ἄλλοις θεοῖς ὀλίγον τὸ ἔργον γίγνεται, ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων Γιγάντων ὅσον ἦν κράτιστον κτείνει ἡ θεὸς, ἅτε καὶ φύσει πολεμίους ὄντας ἐαυτῇ διαφερόντως ἀμυνομένη.

IBID. v. 69. *Testis mearum*] Versum hunc cum tota stropha Horatio a Buttmanno aliisque abiudicatum affert Priscianus p. 748. Putsch.

IBID. v. 72. *Virginea domitus sagitta*] Diphilus in Exc. Grotii p. 785: Ἀητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε, Ὡς οἱ τραγωδοὶ φασιν.

IBID. v. 76. *Aetnam*] Cuningh. Mitsch. Doer. et Braunhardi Codd. Lips. 4. Dess. 4. *Aetnen*, cui scripturae sane favent etiam Codd. antiquiss. Bernensis B. et Turicensis: *Aethnen*.

OD. V. v. 11. *Vestae*] *Vestam Romani imperii pignus* vocat Seneca Controv. 4, 5. p. 95. Bip.

IBID. v. 12. *Reguli*] Cfr. etiam Cassii Dionis Excerpta Vatic. p. 168. Ed. Lips.

IBID. v. 14. *et exemplo trahentis Perniciem veniens in aevum*] Quamvis mei et Pottierii Cod. omnes in hanc lectionem conspirent, tamen Bernhardum recte praeferre Comm. Cruq. et Canteri trahenti nunc arbitror. Genitivus Codd. ortus est ex perantiqua huius participii accommodatione ad prius illud *Dissentientis*. Atque ut de sensu taceam, vel ipse sonus *Dissentientis* — — *trahentis* minus gratus est.

OD. VI. v. 9. *Iam bis Monaeses*] Grotfend in Athenaeo 3. p. 81: „Die Namen Monaeses und Pacorus sollen überhaupt das Parthische Heer bezeichnen, weil sich diese Männer unter Antonius von Parthischer Seite besonders rühmlich gezeigt hatten. — Interpretatur ergo de illo Monaese, quem Antonius alterum Themistoclem vocabat. Plut. Ant. p. 952. D. Fr. Attamen, etsi mirari licet, cur Surenas ille, Crassi victor, ab uno Horatio *Monaeses* appelletur, v. bis monstrat poetam de rebus ita, ut gestae erant, loqui voluisse, et sane post XXX. circiter annos proprium ducis Parthici nomen et nosse et meminisse poterat. Ceterum rectum *Monaeses* exhibet etiam Pottierii Cod. 8072. Sec. X.; reliqui eius omnes *Monaesis*.



IBID. v. 22. *fingitur artibus*] Quibus placuit falsa lectio *frangitur artubus*, afferre poterant Senecae illud Controv. 1, 2. p. 84. Bip. de virgine: *docetur blanditias et in omnem motum corporis confringitur*.

IBID. v. 24. *De tenero — ungui*] Proprium est apud Dionys. Long. 44: *ἐξ ἀπαλῶν ἐνι φρονημάτων μονονοῦν ἐσπαργανόμενοι*.

OD. VII. v. 21. *scopulis surdior Icari*] Eurip. Androm. 337: *Τί με προσπιπνεῖς ἄλλαν πέτραν ἢ κύμα λιταῖς ὥς ἱκετεύων*;

IBID. v. 30. *querulae — tibiae*] Flebilis est tibiae cantus, quem Pind. Pyth. 12, 7. vocat *Γοργόνων οὔλιον θρήνον*.

OD. VIII. 2. *acerra*] Veram acerrae formam exhibet *Musei Borbonici* V. IX. T. 56.

IBID. v. 27. *Dona praesentis cape laetus horae*] Pind. Isthm. 7, 15: *τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ σκοπεῖν Χρῆμα πάν*. Cratinus in Grotii Exc. p. 491: *Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τόγε παρὸν πρᾶγμ' ὥς καλὸν εἰς δύναμιν εὖ θέσθαι*.

OD. IX. v. 18. *Diductosque*] Cod. Bernensis B., quod me fugit, habet *Deductosque*, perpetuo in his vv. errore, cui favet Hauthalius ad Persii Sat. I. p. 196.

OD. XI. v. 18. *immanis — aulae*] Sic iunxit etiam Naekius in Progr. a. 1821. afferens Accium in Philoct. apud Nonium in v. *immane*: *Phrygiam minorem esse aio immani Graecia*. Nihil tamen inest in hoc *ἐπιθέτω* reconditi aut minus usitati, cum Virgilius saepissime idem addat vv. *spelunca, antrum, barathrum, templum* cet.

IBID. v. 18. *Caput eius*] Huic eius, de quo tantas tragoedias excitarunt Critici, prorsus simile est alterum Tibulli 1, 6, 23: *Saepe velut gemmas eius signumque probarem*: quod nulla arte eliminare poterunt: tantum enim abest, ut dubium fiat propter Ovid. Trist. 2, 431. 432. (quemadmodum ratus est Paldamus *Erotik* p. 58.), ut eadem firmissima auctoritate nitatur. Quidni, dum agnoscimus ab optimis quibusque poëtis hanc negligentiam quoad eius fieri posset devitatum esse, fuisse tamen subinde locos, ubi sine graviore sententiae et metri detrimento devitari non posset, libere fateamur?

IBID. v. 33. *Splendide mendax*] Eurip. Helen. 1633: *καλὴν γε προδοσίαν δίκαυα θρᾶν*. Seneca Ep. 95: *gloriosum scelus*. Tacit. Hist. 4, 50: *Servus egregio mendacio se Pisonem esse respondit*.

OD. XII. *Μονολογία* per secundam personam est ut Eurip. Electr. 140: *Θεὸς τόδε τεῦχος κτλ*. Terent. Phorm. 3, 4, 1: *Enimvero, Antipho, multimodis cum isto animo es vituperandus*.

IBID. v. 1. *amori dare ludum*] Aeschyl. Pers. 837: *ψυχὴν διδόναι ἡδονῇ*. Pind. Pyth. 4, 295: *δυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν*.

IBID. v. 11. *alto*] Non solum propter analogiam vv. *βαδύς* et *profundus* et propter sonum praefendum est, verum etiam Codd. antiquissimorum meorum BbT. et quattuor Pottierii auctoritate satis firmatur. Schiller p. 112. et apud hunc Wensch praefereunt *arto*.

OD. XIII. vv. 3. 6. *proelia destinat. Frustra*] Male alii construunt *proelia frustra destinat*, qua ratione perit poëtica loci virtus, quam habet acerbum illud *ἐπιφώνημα*.

Et sic prorsus Od. 5, 7, 24: *Fallax historias movet: Frustra, nam cet. Sat. 2, 4, 24: miscebat mella Falerno: Mendose cet.*

OD. XIV. o plebs] Cfr. Cic. Verr. Accus. 5, 14: *Floram matrem populo plebique Romanae — placandam.* Servata est formula etiā sub principibus: sic in Augusti testamento apud Tacit. Ann. 1, 8: *populo et plebi.* Plin. Paneg. 52: *partem aliquam populi plebisque Romanae.*

IBID. v. 5. Unico — — marito] Noli calumniari propterea, quod Livia antea nupta fuit Tiberio Neroni; neque comparare Catulli 29, 12: *Imperator unice de Caesare dictum.* — Livia ipsa apud Cassium Dionem 58, 2. semet dicit ἀκριβῶς σωφρονοῦσαν.

IBID. v. 10. puellae — virum expertae] Sic apud Eurip. Electr. 481. Clytaemnestra viro iamdudum occiso superstes vocatur κατόφρων κόυρα.

OD. XVI. v. 1. Inclusam Danaën] Hanc fabulam saepe expressisse videntur pictores antiqui. Vide Museo Borbonico V. II. T. 56. et V. XI. T. 21.

OD. XVII. v. 15. Dum potis] Exemplis a Bentleio et Forcellino allatis adde ex Anthol. Lat. Meyeri N. 1521: *Nam fato raptam non potis eripere.*

OD. XVIII. v. 1. Faune, Nympharum] Eurip. Hel. 187: *Νύμφα τις οἶα Ναῖς Ὅρεσι φυγάδα νόμον ἰεῖσα γοερὸν Ἐπὶ δὲ πέτρῳα μύχματα γύαλα Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.* Schol. Vatic. ad Rhesum v. 56: *ἐν τοῖς ὄρεσι — ἐνθα ὁ Πᾶν ἅμα ταῖς Νύμφαις συρίζει.* Pulcherrimum Fauni simulacrum Pompeiis repertum contemplator in Museo Borb. V. IX. T. 42.

IBID. v. 2. Per meos fines] Eurip. El. 704: *Πᾶνα — ἀγρῶν ταμίαν* vocat.

IBID. v. 3. abeasque parvis Aequus alumnis, si tener pleno cadit haedus anno, Larga nec desunt Veneris sodali Vina craterae, vetus ara multo Fumat odore] Bernhardy: *Nicht lässt sich nach alumnis ein Comma rechtfertigen; so dass si tener pleno cadit haedus anno eine Bedingung sei, von welcher die frühere Bitte abhängt; daran hindert aber sowohl das prekäre Asyndeton vetus ara multo Fumat odore; als auch der abgerissene Fortschritt zur dritten Strophe; vielmehr hebt mit Si die Schilderung des ländlichen Festes in seinen einzelnen Scenen an, larga nec bildet den Nachsatz, dem fumat in lebhafter Rede sich zugesellt.* In his nonnulla me non satis intelligere fateor. Primum hypotheticum hoc: „Si tener pleno cadit haedus anno, tum sollemne illud rusticum utique celebratur;“ sed si non cadit, quid tum fiet? „Nihil omnino.“ Deinde unum nec in apodosi nunquam equidem vidi pro non; deberet saltem esse: *nec desunt larga vina craterae et vetus ara cet.*

OD. XIX. v. 12. Miscentur cyathis pocula commodis] In Ed. maiore secutus sum Mitscherlichii interpretationem: „ut cuiusque potoris ingenio ac viribus commodum erit:“ nam Doeringianam: „modicis, nec nimis magnis:“ arbitrariam esse non me latebat. Nunc autem praefero eam, quam praebet Forcellinus et Freund in Lexicis: „plenis, integris“, dummodo primae significationis ratio habeatur: „quibus cum modo quem habere debent convenit;“ „qui iustam habent mensuram.“

IBID. v. 16. Gratia Nudis iuncta sororibus] Vide pulcherrimam nudarum sororum imaginem in pictura Pompeiana Mus. Borbon. VIII. Tab. 5. Visconti Museo Pio-Clem.

IV. Tab. 13. *Monum. Borghes. Fasc. I: Tab. 3.*; contra *Gratias vestitas in Museo Borbon. V. Tab. 39.*

OD. XXI. v. 4. *Seu facilem, pia testa, somnum*] In *Curis* novissimis Bentleius iussit distinguere: *Seu facilem pia, testa, somnum*. Qua distinctione, ut prope similibus his Croftianis omnibus, nihil prorsus lucratur lector intelligens: nam utcumque distinxeris, hoc dicit poeta: „testa, quae propterea pia merito appellabere, ubi facilem nobis somnum adduxeris.” Sed ille, ut erat acutissimus indagator logicae veritatis, offendit in ἐπιδέτω, quod sine commate illo potuisset videri vel „ornans (ut aiunt) dumtaxat”, vel etiam falsum, quia testae vel non piae vel impiae gerunt vel querelas vel rixam.

IBID. v. 49. *Post te neque iratos trementi*] Cum his vini laudibus praeter Diphili locum a Mitscherlichio allatum (*Exc. Grotii p. 797.*) cfr. *Aristoph. Equit. 92.*

OD. XXIII. v. 4. *supinas — — manus*] Mulierem sic manibus supinis deos adorantem vide in *Visconti Mon. Borgh.* Fasc. I. Tab. 6. — Nihil similius huius Phidylae, quamquam in genere diverso, vidi quam virgines Argivas apud Eurip. *Electr. 167.* Seidl. — Nomen autem Graecum poeticum suo iure tribuit etiam virgini rusticae Italicae.

IBID. v. 46. *fragilique myrto*] Eurip. *El. 778*: τερείνης μυρσίνης πλόκους.

IBID. v. 48. *Non sumptuosa blandior hostia*] Antiphanes in *Grotii Exc. p. 617.* de ture: Τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἄριστον τοῖς θεοῖς. Dio Chrysost. *Or. 15. p. 453. R.*: ὅσω ἂν εὐσεβέστεροι καὶ ὁσιώτεροι γένησθε, τοσοῦτω ἐλάττων ἔσται παρ' ὑμῖν ὁ λιβανωτὸς καὶ τὰ θυμιάματα καὶ τὰ στεφανώματα, καὶ δύσετε ἐλάττους θυσίας καὶ ἀπ' ἐλάττονος δαπάνης.

OD. XXIV. v. 10. *Quorum plaustra vagas rite trahunt domos*] Pindarus apud Schol. *Aristoph. ad Av. 941*: Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύδαις ἀλάται Σιράτων, Ὅς ἀμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. Seneca *Herc. fur. 533*: *Intrant Scythiae multivagas domos Et gentes patriis sedibus hospitas.*

IBID. v. 42. *paupertas — iubet Quidvis et facere et pati*] Eurip. *El. 374*: ἔχει νόσον Πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν. Mox scripsit Horatius *deserit arduae*, non (ut volebat Bentleius) *deserere arduae*, scite vitans ingratum litterae caninae sonum.

OD. XXV. v. 2. *quae nemora aut quos agor in specus*] Ad praepositionis positionem lyricam cfr. Eurip. *Heracl. 733*: Μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς, Μέλλω περὶ δωμάτων - - κίνδυνον - τέμειν.

IBID. v. 9. *Exsomnia stupet Evias*] *Exsomnia est νυκτιπόλος* illa Baccha Euripidis *Ion. 728*. Ibidem spectator orgiorum: εἰ — Λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων Ἐννύχιος ὄψεται ἄϋπνος ὢν.

OD. XXVI. v. 7. *arcus*] *Arcus* hic admodum controversi admonent *sagittarum Sat. 2, 7, 117.* aequae ὑπερβολικῶν.

IBID. v. 10. *Sithonia nive*] Eurip. *Androm. 213*: Θρήκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον.

OD. XXVII. v. 37. *Unde quo veni?*] Addenda erant exempla. Eurip. *Helen. 1343*: Πῶς ἐκ τίνος νεώς ποτε — ἦκετε; *Ion. 807*: πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδών; *Ibid. 964*: ποῦ τίς λοχεύει σε;

IBID. v. 61. *rupes et — — Saxa*] Seneca Controv. 1, 5, p. 94. Bip.: *Moles abscissa in profundum, frequentibus exasperata saxis.* — Eurip. Androm. 839: *ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; Ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ κατὰ πόντον ἢ καδ' ὕλαν ὀρέων;*

IBID. v. 66. *Aderat querenti Perfidum ridens Venus et remisso Filius arcu*] Aequè *perfidum ridens* Venus spectat Peleum, dum Thetidem raptat, apud Millingen *Uned. Mon.* I. Tab. 10. et Cupido Ledam a cygno compressam in pictura Pompeiana *Mus. Borbon.* Vol. X. Tab. 5.

IBID. v. 71. *Cum — reddet*] Bernhardus praefert Cod. Bern. antiquissimi lectionem reddit, „jetzt, da er dir preisgiebt;” verum scite poëta totam rem sic informavit, ut per totas illas Europae querelas et falsus Iuppiter tauri specie sese celans et verus abesset, nemoque eas audiret praeter *ἔρωνας* illos, Cupidinem et Venerem.

IBID. v. 75. *Uxor — Iovis esse nescis*] Ad constructionem cfr. Eurip. El. 644: *ὑποπτος οὖσα γινώσκει πόλει.*

IBID. v. 76. *tua sectus orbis Nomina ducet*] Nullus interpres, quod sciam, aut explicavit hunc num. plur. *tua — nomina* aut in eo haesit praeter Peerlkampium, qui omnia inde a v. 35., *quae simul cet.* Horatio abiudicavit, hic inter alia adnotans: „Non laudandus est pluralis *nomina* pro *nomen*.” Verum sic videtur interpretatione defendendus: „Ubique, apud omnes gentes, sua cuiusque lingua appellabitur tuo nomine.”

OD. XXIX. vv. 49. 50. *Fortuna — Ludum insolentem ludere pertinax*] Iuven. 6, 608: *Secretumque sibi mimum parat* (Fortuna).

IBID. v. 65. *Tutum per Aegaeos tumultus*] Plutarch. de tranq. an. 17: *Ἐάν τις ἔξωθεν ἀρχὴν πάδους ὥσπερ διαδρομὴ γένηται σπιλάδος, εὐσταλεῖ καὶ κούφῃ κεραίᾳ παρήνεγκεν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης.*

OD. XXX. v. 1. *Exegi monumentum*] Similiter aeternitatem Lucianus vaticinatur libro suo, qui inscribitur *Imagines* C. 25. neque abhorret comicum Philoxeni testamentum apud Machaonem in Grotii Exc. p. 851: *Τοὺς διδυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω Ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους, οἷς ἀνατίθῃμι τὰς ἐμᾶντοῦ συντρόφους Μούσας, Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.*

IBID. v. 8. *dum Capitolium*] Cassius Dio Excerpt. Vatic. p. 154: *Σιβύλλης χρησμός ἐφάσκετο Καπιτώλιον κεφάλαιον ἔσεσθαι τῆς οἰκουμένης μέχρι τῆς τοῦ κόσμου καταλύσεως.*

LIB. IV. OD. I. v. 5. *bonae — — Cinaræ*] „pulchrae” explicat Ruhnkenius ad Ter. Phorm. 1, 2, 37. Vereor, ut recte. Cfr. Epp. 1, 14, 35.

IBID. v. 10. *purpureis ales oloribus*] Sic etiam Pindarus de quovis nitore et splendore. Cfr. (Pyth. 4, 526. H. MITSCH.) et Nem. 11, 28: *ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν (ἐλαίας).* Redi nelle *Annotazioni al suo Ditirambo.* Opere Ed. di Milano I. p. 282.

IBID. v. 13. *centum puer artium*] Catull. 12, 8: (Pollio) *leporum Disertus puer ac facetiarum.*

OD. II. v. 7. *Fervet — — Pindarus*] Schol. Pind. ad Olymp. 1, 5. de Pindaro: *Δερμός τις ὦν καὶ πολύνους ἐπὶ τὰ νοήματα.* Dionys. Long. 48, 5: *ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὅτε μὲν οἶον πάντα ἐπιφλέγουσι τῇ φορᾷ κτλ.*



IBID. v. 27. *apis Matinae*] Aristoph. Av. 757. Bekk.: Μοῦσα λοχμαία - ποικίλη, μεδ' ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖσι τ' ἐν ὀρεαῖς ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου -- Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω -- ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα, Φρύνιχος ἀμβροσίων Μελέων ἀπεβόσσετο καρπὸν, αἰεὶ φέρων γλυκεῖαν ὕδαν.

IBID. v. 43. *forum Litibus orbum*] Pind. Isthm. 3, 26: κελαδέννας ὄφρανοι ὕβριος.

IBID. v. 43. *si quid loquar*] Bernhardy me reprehendit, quod coniunctivum prae-tulerim indicativo; mihi vero *loquar* et fuit et nunc est futurum indicativi.

IBID. v. 48. *Teque, dum procedit,*] Reprehendit Bernhardy hanc meam lectionem, quam sane certa quadam difficultate premi ipse haud diffiteor. Sed haec addit: *Nicht bloss teque oder tuque, auch dum, das Horaz nach dem ersten Buche nirgend in den Carmina anwendet und einigemal (z. B. Od. 2, 12, 23. und in Epod. 3, 53. mit den Mss., wo cum für den Begriff zur Zeit wo das bessere) zu vertreiben ist, scheint ein Flick statt der ursprünglichen Lesart zu sein.* Sed quid substituendum sit v. *dum*, quomodo totus versiculus legendus, non dicit. Et nova mihi accidit sententia ista de part. *dum*, ab Horatio post Carminum Lib. I. nusquam usurpata: est enim Od. 2, 3, 13. 10, 2. 11, 16. 12, 23. Od. 3, 7, 18. 11, 23. 17, 13. 20, 9. 21, 24. 30, 8. Od. 4, 12, 26: ergo undecies.

OD. III. v. 2. *placido lumine videris*] Pind. Olymp. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωδάλμιος.

IBID. v. 16. *dente minus mordeor invido*] Pind. Pyth. 2, 55: δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.

OD. IV. v. 4. *in Ganymede flavo*] Schol. Vatic. ad Eurip. Troad. 822: Τὸν Γανυμήδην καδ' Ὀμηρον Τρωὸς ὄντια παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι. Cfr. Lucian. Dial. D. 4. et egregiam picturam Pompeianam Mus. Borbon. Vol. X. T. 36.

IBID. v. 41. *in reluctantes dracones*] Aquila cum dracone luctans, imago fortitudinis bellicae, est in ocrea *Musei Borbonici* Vol. VII. T. 14.

IBID. vv. 13. 16.] Cfr. omnino Weberum ad Iuvenalem p. 330.

IBID. v. 47. *Raetis — sub Alpibus*] In Vanderburgii explicationem lect. *Raeti*, illius adnotatione nunquam visa inciderat etiam Gustavus Schwab, praeclarus poeta, meus amicus. Neuter tamen mihi adhuc persuasit: *Raetum* quidem heroem nosse poterat Horatius, ut novit Livius; sed positio ipsa non placet *Raeti sub alpibus*, et longe differt *Pacori manus*. Cuninghamius Animadvv. p. 30. adnotat diu ante Bentleium legisse *Raetis Sarbievium* 1, 6, 30: *Pugnata Raetis bella sub Alpibus*.

IBID. v. 20. *Amazonia securi*] Inspice imagines Amazonum cum securi apud Millingen *Uned. Mon.* I. T. 19. *Mus. Borbon.* Vol. VI. T. 3 et 3. Totum locum cum recentiorum plerisque pro subditicio habet Bernhardy; meam sententiam contrariam nondum mutavi.

IBID. v. 24. *revictae*] Idem verbum restituendum videtur Ovidio Met. 9, 74: (Hydram) domui domitamque peremi; ubi al. *revinxi*, *reduxi*, *redegi*, *resolvi*, *subegi*: quidni *revici*? cuius v. glossemata sunt illa sex alia.

IBID. v. 61. *Non Hydra secto corpore firmior*] Eurip. Herc. fur. 1274: Τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστὴν κύνα Ἵδραν φονεύσας. Idem dictum a Cassio Dione (Exc. Vat. p. 50. Lips.) tribuitur Pyrrho: ὥς τὸ σιράτευμα τοῦ Λαβινίου (Laevini) πολλῷ πλεῖον τοῦ πρόσθεν εἶδεν, Ἵδρας ἔφη δίκην τὰ στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων κοπιόμενα ἀναφύεσθαι.

IBID. v. 63. *Merses profundo: pulchrior exiet*] Eurip. Suppl. 223. de Athenis: σὴ πάτρις· ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται. — *Exiet* est apud Tertull. adv. Iud. 15., *redies* apud Appul. Met. p. 419. Acriter reprehendit Bernhardy meum et Meineckii iudicium atque evenit longe praefert. Vidento etiam alii.

IBID. v. 73. *Nil Claudiae*] Tribui haec Hannibali; sic Pind. Olymp. 4. Ergini, non poëtae, verbis finitur, sic Nem. 1. Tiresiae vaticinio.

OD. V. v. 7. *gratior it dies*] Plin. Paneg. 68: *securus tibi et laetus dies exit*.

IBID. v. 30. *redit*] Alii *venit*; sic pro *rediret* alii *veniret* Epp. 2, 2, 22.

OD. VI. v. 11. *Procidit*] Adde ex Scholiis Vatic. in Troadas v. 14: Ἀχιλλέα ἐλδόντα ἐπὶ τὸν γάμον τῆς Πολυξένης οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ λόγχαις ἀνεῖλον.

IBID. v. 17. *palam captis*] Buttmanno placebat *palam captor*, vocabulum sane barbarum; nam cum unice legeretur in malo epigrammate Anthol. Burm. 3, 162, 8. ibi Meyerus meus N. 1095. e Cod. Salmas. dedit *raptor*.

IBID. v. 36. *mei — Pollicis ictum*] χειρονομοῦντά με. Cfr. Boissonade ad Aristaeon. p. 384.

IBID. v. 38. *Noctilucam*] Inscr. Musei Kirch. ed. Brunatii p. 10: BON. DEAE. LVCIFERAE. ANTISTIA. VETERIS. LIB. EVR. D. D.

OD. VII. v. 23. *pudicum — Hippolytum*] Vide egregiam picturam Pompeianam in Museo Borb. Vol. XI. T. 2.

OD. VIII. v. 13. *Reiectaeque retrorsum*] Exemplis adde Plin. Paneg. 38: *retro recurrere*.

IBID. v. 20. *Calabrae Pierides*] Ennius nominatim in Scipione (quam Satiram ex antiquiore significatione fuisse arbitratur Lersch in Museo Rhen. 3, 5. p. 416.), ubi inter alia haec dicit: *Quantam statuam faciet populus Romanus, quantam columnam, quae res tuas gestas loquatur?*

IBID. v. 27. *divitibus consecrat insulis*] Seneca de Prov. 2: *Mors illos consecrat, quorum exitum et qui timent laudant*.

OD. IX. v. 29. *Paullum sepultae distat inertiae Celata virtus*] Consulto hic quoque silentio praeterii Peerlkampii suspensionem: *Paullum sepulti* cet. Melius quam ceteri Scholiastae Commentator Franequeranus exposuit locum nequaquam difficilem: „Nihil interest inter celatam virtutem et inertiam; nam virtus carens litterarum monumentis procedente tempore perdit famam et similis fit ignaviae, de qua nemo loquitur.”

IBID. v. 34. *animus — Vindex — Consulque*] Exemplis a Bentleio allatis addas licet Plin. Paneg. 33: *contemptor ambitionis et infinitae potestatis domitor ac frenator animus ipsa vetustate florescit*.

OD. X. v. 5. *deciderint*] Nostram interpretationem firmat Martialis 11, 79: *Ton-debit pueros iam nova nupta tuos*. Lucian. Amor. 10: ὁ Ἀθηναῖος εὐμόρφοις παισὶν ἐξήσκητο, καὶ πᾶς οἰκέτης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπογρα-φέντος αὐτοῖς χροῦ παραμένοντες, ἐπειδὴν δὲ ἰούλοις αἱ παρειαὶ πυκασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθήνησι χωρίων κηδεμόνες ἀπεστέλλοντο.

OD. XI. v. 9. *Cuncta festinat manus*] Iuvenal. 14, 59: *Hospite venturo cessabit nemo tuorum: Verre pavimentum, nitidas ostende columnas, Arida cum tota descendat aranea tela, cet.*

OD. XII. v. 11. *nigri Colles Arcadiae*] Pind. Olymp. 6, 40: λόχμας ὑπὸ κυ-νέας. Pyth. 1, 28: Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις — κορυφαῖς.

CARM. SEC. v. 14. *Ilithyia*] Pindaro (Nem. 7, 1.) est Iunonis filia; contra Eurip. Suppl. 958: Ἀρτεμις λοχία. Plut. Sympos. 5, 10, 5: Οἶμαι καὶ τὴν Ἀρτεμιν λο-χείαν καὶ Ἐιλείδουσαν οὐκ οὔσαν ἐτέραν ἢ τὴν Σελήνην ὠνομάσθαι. Τιμόθεος δὲ ἀντικρὺς φησὶ Διὰ κυάνεον πόλον ἄστρον Διὰ τ' ὠκυτόκοιο Σελάνας. Bentleii *Genetyllis* elevatur etiam a Luciano Amor. 42: πᾶς θεὸς ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμη-κότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασιν τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας κτλ.

IBID. v. 27. *Terminus servat*] Servius ad Virg. Ecl. 4, 17. *servet*, sed *servat dictum est*. *Terminus* est Pindari Pyth. 9, 44: κύριον πάντων τέλος. Eurip. Suppl. 616: θεοὶ - - Πάντων τέρματ' ἔχοντες, atque omnino his verbis poëta παραφράζει Graecorum *Μοίρας τελεσφόρους*. (Dio Chrysost. Or. 7. p. 269. R., ubi cuncta geni-turae humanae numina enarrat, omissa tamen, ut par erat, *Genetyllide*.) Lucan. 2, 10: (*parens rerum*) *secula iussa ferentem Fatorum immoto divisit limite mundum*.

EPOD. I. v. 20. *Serpentium allapsus*] Silius Ital. 12, 56: *tacito si ad culmina nisu Evasit serpens*.

EPOD. II. v. 27. *Fontesque*] Marklandus pro sua coni. *Frondesque* afferre poterat Quintil. 10, 5, 24: *silvarum amoenitas et praeterlabentia flumina et inspirantes ramis arborum aerae volucrumque cantus*. Ridicule ingeniosa est Praedicowii coniectura *Fontisque lymphis* gen. singul.

IBID. vv. 69. 70. *Idibus — — Kalendis*] Plutarch. de vit. aer. al. 2: ἡ αὐτάρ-κεια οὐδ' ἀναμνήσει τῶν καλανδῶν καὶ τῆς νομηνίας, ἣν ἱερωτάτην ἡμερῶν οὔσαν, ἀποφράδα ποιοῦσιν οἱ δανεισταὶ καὶ στύγιον.

EPOD. III. v. 5. *Quid hoc veneni saevit in praecordiis?*] Cfr. Sat. 1, 4, 26. Se-neca Ep. 95: *garum non credis urere salsa tabe praecordia?*

IBID. v. 17. *efficacis Herculis*] Herculem Maximus Tyrius Diss. 5, 7. vocat: τὸν τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν πόνων ὁμιλητὴν καὶ ἀγωνιστὴν καὶ ἐδάδα et similis etiam huic loco Diss. 21, 6: κατορθωτὴν ἔργων.

EPOD. IV. v. 14. *Appiam mannis terit*] ut τρίβειν. Arat. 250: Μεσσόδι δὲ τρί-βει μέγαν οὐρανόν. Cic. Arat. 2: *caeli mediam partem terit*.

IBID. v. 18. *tot ora*] Bentleius *aera*; verum non sine causa Bosius p. 47., num *aera rostrata* satis Latine dici possint, dubitat, cum *aes* pro ipso rostro ponatur, ut

Aen. 1, 59: *spumas salis aere ruebant*. De multiplici v. ora usu apud poëtas cfr. Marklandum ad Statii Silv. 2, 1, 213.

EPOD. V. v. 26. *Avernales*] De *ψυχομαντείῳ* ad Avernum lege Maximum Tyrium Diss. 14, 2.

IBID. v. 28. *currens aper*] Post Heinsii et Bentleii *Laurens Praedicowius* proposuit *certans*, *Peerlkampius ruens*; quo quid lucremur non intelligo. Cfr. Virg. Aen. 1, 524: *spumantis apri cursum clamore prementem*. Verbum est in primis aptum propter comparationem cum Sagana itidem domum percurrente.

IBID. v. 45. *Et otiosa — Neapolis*] Silius 12, 510. de eadem urbe: *Nunc molles urbi ritus atque hospita Musis Otia et exemptum curis gravioribus aevum*.

IBID. v. 54. *Iram atque numen vertite*] Satis mire Cod. Brodaei *Arcum* cet., quod tamen per errorem ortum est ex v. 52. *Arcanae*.

IBID. v. 87. *fas nefasque*] Frequens haec compositio. Pind. Olymp. 2, 15: *τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν κτλ.* Aristoph. Eq. 116: *καὶ δίκαια καὶ δικά.* Plut. 225: *καὶ δικαίως καὶ δίκως*. Ovid. Met. 6, 383: *fasque nefasque confusura ruit*. Tacit. Hist. 2, 56: *in omne fas nefasque avidi aut venales non sacro, non profano abstinebant*. — Pro Lambiniana difficilis loci interpretatione afferri poterat Seneca Controv. 1, 7: *Magnis sceleribus iura naturae intereunt*. Verum meam retineo.

EPOD. VI. v. 10. *Proiectum odoraris cibum*] Cato Censorius apud Gell. 13, 1. de M. Caelio: *Frusto panis conducitur potest, vel uti taceat vel uti loquatur*.

EPOD. VII. v. 14. *albus ora pallor inficit*] Tasso Gerus. 8, 14: *al fero avviso Tingo di bianca pallidezza il viso*.

EPOD. IX. v. 20. *Puppis sinistrorsum citae*] Incredibilis mihi accidit interpretatio Doederleinii Syn. 2. p. 155. *sinistrorsum* esse idem ac *sinistre*, et tropice sic accipiendum: „in deterius citae.” Vv. *sinistrorsum*, *dextrorsum* propriam significationem sua natura exuere nequeunt.

IBID. v. 50. *Ventis — non suis*] Seneca Ep. 71: *Ignoranti quem portum petat, nullus suus ventus est*.

EPOD. XIII. v. 1. *Horrida tempestas*] *Φρίσσοντας ὄμβρους* dixit Pind. Pyth. 4, 81. — Aristides εἰς *Δία* p. 9. Dind.: *ἡ οὐρανοῦ καὶ ὄμβρου συνουσία Διός*.

IBID. v. 44. *Centaurus*] Adde locis de Achille a Chirone educato Pind. Pyth. 6, 24. Eurip. Iphig. in Aul. 696. Hartung. Ibid. v. 700. educavit eum: *Χείρων, ἔν' ἤδη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν*. De *Ῥποθήκαις Χείρωνος* cfr. Schultz in Mus. Rhen. 3, 4. p. 600.

IBID. v. 46. *mater — caerula*] Egregiam Thetidis grypocampo per mare vectae filioque novum scutum apportantis imaginem habes in *Musei Borbon.* Vol. X. T. 19.

EPOD. XIV. v. 9. *arsisse Bathyllo*] Maximus Tyr. 24. p. 481. R.: Anacreon *πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας*.

EPOD. XVI. v. 41. *Oceanus circumvagus*] absolute ut Ovid. Met. 15, 759: *circumfluus amnis*.



EPOD. XVII. v. 42. *Helenae Castor offensus vicem*] Exemplis Zumptianis Gramm. §. 453. adde Plaut. Trucul. 153: *Quae in nos illosque, ea omnia tibi dicis, Dinarche, Et nostram et illorum vicem.* Tacit. Hist. 1, 29: *imperii vicem doleo.* Bernhardt vitiosum illud *vice* adhuc praefert.

SAT. LIB. I. SAT. I. v. 15. *Si quis deus*] Sat. 2, 7, 24: *Si quis ad illa deus subito te agat, usque recuses: eadem constructione; unde hic firmatur lectio nolint.*

IBID. v. 29. *Perfidus hic caupo*] Caupones cum furibus et fugitivis consociantur apud Iuvenal. 8, 174.

IBID. v. 31. *senes ut in otia tuta recedant*] Seneca de Brev. v. 4: *Audies plerosque dicentes: „A quinquagesimo in otium secedam, sexagesimus annus ab officiis me dimittet.”* Et similiter Epicteti exsul apud Arrian. 1, 10, 2.

IBID. v. 35. *Parvula — — formica*] Iuvat hic quoque afferre Iulii Caesaris Scaligeri perversum iudicium. Poët. L. 6. p. 873: *Multis etiam locis astrictior et castigatior Iuvenalis est: veluti de formica in sexta: tamen utile quod sit, Prospiciunt aliquando viri, frigusque famemque Formica tandem quidam expavere magistra. At Horatius multo tractu orationis: Parvula — — futuri.*

IBID. v. 38. *Cum te neque fervidus aestus Demoveat lucro, neque hiems*] Incertus in Grotii Exc. p. 909: *Κέρδαν', ἐταῖρε, καὶ χειμῶνος καὶ θέρους.*

IBID. v. 61. *bona pars*] Bernhardt disputans de Od. 4, 2, 42: *„Orelli fasst dort bona pars vielleicht übereinstimmend mit denen, welche Sat. 1, 1, 61. at bona pars hominum, vom Deutschen verführt von einem guten Theil Menschen verstehen; während bonus in allen solchen Stellen den Kern, die Blütenlese ausdrückt. Hocine igitur dixerit: „flos ac robur hominum perversorum, „Nil satis est”, inquit? Et A. P. 297: bona pars non unguis ponere curat, der Kern und die Blütenlese der verrückten Dichteringe? Cras credo; hodie nihil.*

IBID. v. 68. *Tantalus*] Prorsus ut hic, Tantalus imago proponitur apud Lucian. Tim. 18.; eandem magis ad voluptatem nunquam expletam quam ad avaritiam refert Maximus Tyrius Diss. 4, 4.

IBID. v. 77. *Formidare — — servos, Ne te compilent fugientes*] Locus perquam memorabilis de fugitivis est apud Arrian. Epict. 3, 26. initio. Et prorsus ut hic, ibid. eod. 12: *περὶ τῶν δουλαρίων τρέμε, μὴ κλέψῃ, μὴ φύγῃ, μὴ ἀποδάνῃ.*

IBID. v. 80. *At si condoluit*] Novam explicationem huius loci proponere conatus est Doederleinus Lectt. Horat. XVII.

IBID. v. 84. *Non uxor salvom te volt*] Dio Chrysost. Or. 17. p. 464: *ἡ πλεονεξία μεγιστόν ἐστιν αὐτῷ τινι κακόν· λυπεῖ δὲ καὶ τοὺς πέλας. καὶ τὸν πλεονέκτην οὐδεὶς ἐλεεῖ δήπουθεν — προβάλλονται δὲ ἅπαντες καὶ πολέμιον αὐτὸν νομίζουσιν.*

IBID. v. 90. *Infelix*] Cfr. Hermannum ad Eurip. Ion. 914. Exempla huius significationis („stultus, perversus” ac propterea ad finem suum non perveniens:) haec adde: ter apud Sophoclem ἄνολβος. Ant. 1026. 1263. Ajax 1156. Plut. de cohib. Ira. 14: *Οὕτως σοι δοκῶ παντάπασιν ἀτυχήs τις εἶναι καὶ ἀνήκεστος,*

ὥστε μὴ νοῦθεσίας τυχεῖν; Max. Tyr. 2, 5: τύραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.

IBID. v. 96. *ut se Non unquam servo melius vestiret]* „quam servulos suos.” Arrian. Epict. 4, 1, 57. libertus, quem libertatis adeptae poenitet: τί γάρ μοι κακὸν ἦν; ἄλλος μ' ἐνέδυσεν, ἄλλος μ' ὑπέδει, ἄλλος ἐτρεφεν, ἄλλος ἐνοσοκόμει.

SAT. II. v. 50. *olenti in fornice stantem]* Dio Chrysost. Or. 7. p. 268. R.: σώματα ἀργυρώνητα ἐπ' αἰσχύνῃ προΐσταντας ἐπ' οἰκημάτων ὀυπαρῶν.

IBID. v. 44. *Hic se praecipitem tecto dedit:]* Perquam similia de Peregrino Proteo narrat Lucianus Peregr. 9.

IBID. v. 85. *Adde huc quod mercem sine fucis gestat, aperte, Quod venale habet, ostendit]* Contraria prorsus de meretricibus Atheniensibus narrat Alexis in Grotii Exc. p. 571.

IBID. v. 98. *parasitae]* Graphice has describit Hieronymus ad Eustochium suam 22, 29: *Eas virgines et viduas, quae otiosae et curiosae domos circumeunt matronarum, quae rubore frontis attrito parasitos vincunt mimorum, quasi quasdam pestes abiice.*

IBID. v. 104. *Altera nil obstat: Cois tibi paene videre est, Ut nudam]* Eubulus in Grotii Exc. p. 655: Ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον Γυμνάς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Ἐν λεπτοπήνοις ὑμέσιν ἐσιώσας κτλ. Cfr. Athenaeum 15. p. 568., quem locum comparavit iam Scaliger ad Propert. 5, 25, 15. Lachm., unde confer ad huius Satirae v. 127: *Contra, reiecto quae libera vadit amictu - - Non dicet: Timeo; propera iam surgere, quaeso: Infelix, hodie vir mihi rure venit.*

SAT. III. v. 12. *Saepe decem servos]* Octo habebat Horatius in familia sua rustica (Sat. 2, 7, 118.) Dio Cass. 59, 8: Γάιος τῷ γε Πείσωνι δέκα δούλους ἐπάγεσθαι ἐπιτρέψας, εἴτ' ἐπειδὴ πλείονας ᾔτήσατο, ἀφῆκεν ὅσοις ἂν ἐδελέσθαι χρήσασθαι κτλ. Contra infimae sortis plebeius apud Arrian. Epict. 5, 4, 4. indignabundus: „ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω δούλους,” exclamat: „ἀντὶ πάντων αὐτὸς, ὅσον δύναμαι, κραυγάζω.”

IBID. v. 20. *Nullane habes vitia? Immo alia et fortasse minora]* COMM. CRUQ.: „Confiteor me habere vitia, sed fortasse minora.” Hinc Vossius: *at fortasse.* Falsa sane modestia de semet ipso Seneca de Vita beata 18: *Haec non pro me loquor; ego enim in alto omnium vitiorum sum:* quam modestam immerito obtrudunt Horatio, qui *haud fortasse* legunt.

IBID. v. 54. *Denique te ipsum Concute]* Arrian. Epict. 5, 14, 5: περίβλεψαι, ἐνσεΐσθητι, ἵνα γνῶς τίς εἶ.

IBID. v. 56. *Sincerum cupimus vas incrustare]* Alexis in Grotii Exc. p. 577: Τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῶ χρῶζομεν. Seneca de Provid. 6, 3: *Non est ista solida et sincera felicitas; crusta est.*

IBID. v. 66. *Communi sensu]* De quo locus prorsus egregius est apud Arrian. Epict. 3, 6, 8.

IBID. v. 81. *Servum, — qui tollere iussus Semesos pisces tepidumque ligurierit ius]* Epicrates in Grotii Exc. p. 669. loquitur servulus: Τί γὰρ ἔχθριον, ἦ - - ὀρεῖν (τε)

κείμενα Ἀμητας ἡμιβρώτας ὀρνίθειά τε, Ὡν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν, Ὡς φασιν αἱ γυναῖκες;

IBID. v. 83. *habere insuavis*] Plutarch. Quomodo adul. 2: Οὐδὲ γὰρ ἀηδὴς ὁ φίλος, - - οὐδὲ τῷ πικρῷ σεμνὸν ἢ φίλια καὶ αὐστηρῷ.

IBID. v. 89. *amaras Porrectus iugulo historias captivus ut audit*] Qui *historias explicarunt fabellas vel convicia non meminerant lepidae narratiunculae apud Senecam Ep. 93: Recitator Historiam ingentem attulit, minutissime scriptam, artissime plicatam, et, magna parte perlecta, „Desinam,” inquit, „si voltis.” Acclamatur: „Recita, recita!” ab his, qui illum obmutescere illico cupiunt.*

IBID. v. 92. *Aut positum ante mea quia pullum in parte catini Sustulit esuriens*] Philo de profugis p. 237. Pf.: Ὁ μὲν γὰρ πεσὼν ἐπὶ γαστέρα καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ἀπλήστους διοίξας ἐνδυμίας, ἀκόσμως ἐμφορήσεται καὶ τὰ τοῦ πλησίον ἐπισπάσεται κτλ.

IBID. v. 100. *Mutum et turpe pecus*] Cfr. Lucian. Amor. 53.

IBID. v. 123. *sapiens*] De hoc sapientis specimine et exemplo satis comice Baton in Grotii Exc. p. 831: (τοὺς φιλοσόφους) Τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις Καὶ ταῖς διατρίβαις ὥσπερ ἀποδεδρακότα. Plutarch. de tranq. an. 12: ἔνιοι τοὺς μὲν Στωϊκοὺς οἶονται παίζειν, ὅταν ἀκούσωσι τὸν σοφὸν παρ' αὐτοῖς μὴ μόνον φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ ῥήτορα καὶ στρατηγὸν καὶ ποιητὴν καὶ πλούσιον καὶ βασιλέα προσαγορευόμενον, αὐτοὺς δὲ πάντων ἀξιοῦσι τούτων, καὶ μὴ τυγχάνωσιν, ἀνιῶνται.

IBID. v. 130. *Alfenius*] Sic scribendum, trisyll. ut *Nasidieni quadrisyll.* Biondi (*Dissertaz. dell' Acad. Rom. d'Archeol. T. VI. p. 302.*) ipse quoque de P. Alfenio Varo, ICto, nato circiter a. u. c. 680. et consule iam a. 713. intelligens haec addit: *che Alfenio fosse stato, se non propriamente calzolaio, almeno figliuolo di un mercatante di cuoi, chiara testimonianza ne fanno Acrone e Porfirione.* Contra Voss prae-tulit tonsor, inspici iubens suam adnotationem ad Virg. Ecl. 6, 7.

IBID. v. 136. *magnum maxime regum*] Arrian. Epict. 3, 22: Τίς, μὲ ἰδὼν, οὐχὶ τὸν βασιλέα τὸν ἑαυτοῦ ὄρῳ οἶται καὶ δεσπότην; Ἴδε κυνικαὶ φωναὶ κτλ. Plutarch. de abs. Stoic. opin. 3: Ὁ τὴν Στωϊκὴν λαβὼν Ἀμάλθειαν πλούσιος μὲν γέγονεν, ἐρανίζεται δὲ τροφήν παρ' ἐτέρων καὶ βασιλεὺς μὲν ἐστὶ, μισθοῦ δὲ ἀναλύει συλλογισμούς· καὶ πάντα μὲν ἔχει μόνος, ἐνοίκιον δὲ τελεῖ. Idem adv. Stoicos 5: ἄρ' οὖν ἐπὶ τὰ κοινὰ πρῶτα καὶ περιβόητα βαδιστέον, ἃ δὴ παράδοξα καὶ αὐτοὶ - - ἐπονομάζουσι, τοὺς μόνους βασιλεῖς καὶ μόνους πλουσίους καὶ καλοὺς αὐτῶν καὶ πολίτας καὶ δικαστὰς μόνους· ἢ ταυτὶ μὲν εἰς τὴν τῶν ἐώλων καὶ ψυχρὰν ἀγορὰν βούλει παρῶμεν, ἐν δὲ τοῖς ὡς ἐνὶ μάλιστα πραγματικοῖς καὶ μετὰ σπονδῆς λεγομένοις ποιησώμεθα τοῦ λόγου τὸν ἐξετασμόν; Ἐμοὶ γοῦν ἥδιον οὕτως· τῶν γὰρ πρὸς ἐκεῖνα γενομένων ἐλέγχων τίς οὐκ ἤδη διάπλεώς ἐστιν; Quae quidem reprehensio etsi iusta in Plutarchi aequales Graecos, in Horatium non cadit.

SAT. IV. v. 3. *malus aut fur*] Sic Aristoph. Plut. 5: ἱερόσυλοι, ῥήτορες καὶ συχοφάνται καὶ πονηροί.

IBID. v. 11. *Erat quod tollere velles*] Interpretes non satis attendisse videntur ad vim v. *velles*: „ipsius Lucilii causa, quem ut insignem poetam amas, optares, ut delere eius nonnulla tibi liceret, quo lectoribus melior atque elegantior appareret.” Ut nos, accepit locum controversum praeter Turnebum etiam Iulius Caesar Scaliger Poët. L. 6. p. 786., ubi iudicat de Maphaeo Vegio: *In Dauni Epicedio multa sunt, quae tolli velis: illa tamen haud prorsus aspernanda: cet.*

IBID. v. 83. *Hic niger est*] Alexis in Grotii Exc. p. 373: *Δύ' ἐστὶ, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη· Ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον, Οἱ μέλανες ἡμεῖς.*

SAT. V. v. 5. *Differtum nautis, cauponibus atque malignis*] Plutarch. de cohib. Ira 12: *πανδοκεῦσι καὶ ναύταις καὶ ὀρεοκόμοις μεθύουσι πολλάκις ὑπ' ὀργῆς συμπίνομεν, οἰόμενοι καταφρονεῖσθαι.*

IBID. v. 7. *ventri Indico bellum*] Iulian. Misopog. p. 340. Sp.: *δεῖνῃ τις ἐκ παιδαρίου με καὶ ἀνόητος ἀπάτη προλαβοῦσα τῇ γαστρὶ πολεμεῖν ἔπεισεν.*

IBID. v. 28. *Cocceius*] Biondi (*Dissertaz. dell' Acad. Rom. d' Archeol.* T. VI. p. 286.) non de M. Cocceio Nerva, cos. a. u. c. 718. (ad quem omnes interpretes poetae verba rettulerunt:), sed de L. Cocceio Nerva, illius fratre, cos. a. u. c. 713., memorato etiam ab Appiano B. C. 60—64., scribere Horatium docet.

IBID. v. 64. *larva*] h. l. non est simpliciter „persona” (*Maske*), sed *μορμολύκειον*, persona formidinem incutiens.

SAT. VI. v. 4. *magnis legionibus*] Frustra haec sollicitarunt Wakefieldius et Fea. Cfr. Sal. Catil. 33: *Populum Ro. saepenumero parva manu cum magnis legionibus hostium contendisse.*

IBID. v. 18. *a volgo longe longeque remotos*] Seneca Ep. 3: *Dissimiles esse nos volgo sciat, qui inspexerit propius.*

IBID. v. 18. *Ipse mihi custos incorruptissimus*] Oderat enim triste paedagogorum genus, de quo Antiphanes in Grotii Exc. p. 613: *οἱ Σκύδαι — γενομένοισιν — Οὐχὶ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους καὶ παιδαγωγούς αὐθῖς, ὧν μεῖζον κακὸν Οὐκ ἔστιν οὐδέν.*

IBID. v. 93. *si natura iuberet A certis annis aevum remeare peractum*] Eurip. Suppl. 1080: *τί δὴ βρότοισιν οὐκ ἔστιν τόδε, Νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὐτὰν;*

IBID. v. 101. *salutandi plures*] Pro sua explicatione Heindorfius afferre poterat etiam Senecae illud de Brev. v. 2: *Quam multis nihil liberi relinquit circumfugus clientium populus!* Mutuas salutandi molestias egregie describit Lucianus in Nigrino 21.

IBID. v. 114. *divinis*] Hos ita describit Maximus Tyrius Diss. 19, 5: *οἱ ἐν τοῖς κύκλοις ἀγείροντες, οὐ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποδεσπίζουσιν.*

IBID. v. 120. *obeundus Marsya*] Appuleius Florid. 1, 3. p. 12. Oud.: *Marsyas voltu ferino trux, hispidus, illutibarbatus, spinis et pilis obsitus.* Longe aliter exprimitur in Picturis Herculanensibus T. I. T. 9. Ceterum emendanda est adnotatio mea ex Boettigeri *kleinen Schriften* I. p. 28.

IBID. v. 128. *Vita solutorum misera ambitione*] Similiter Epicureorum vitam describit irridetque Arrian. Epict. 3, 24. p. 494. Schw.



SAT. VII. v. 5. *tonsoribus*] Aristoph. Plut. 357: λόγος γ' ἦν - - πολὺς Ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων.

IBID. v. 16. *Diomedes Cum Lycio Glaucio*] Eadem comparatione quater utitur Maximus Tyr. Diss. 5, 5. 5, 5. 59, 1. 40, 1. Item Plutarchus adv. Stoicos 11. Videtur usitata fuisse in Scholis philosophorum.

IBID. vv. 19. 20. *par — — Compositum*] Seneca de Provid. 4: *Ignominiam iudicat gladiator cum inferiore componi.*

IBID. v. 51. *cuculus*] Cfr. Aristoph. Av. 507. Bekk. proverbium: κόκκυ, ψωλοὶ πεδίοι δε.

SAT. VIII. v. 9. *Conservus vili portanda locabat in arca*] Apud Furlanettum *Iscriz. Est. p. 144: TROPHIMO LIB. FABIANVS. COS. (Conservus, non, ut olim explicabant Consul. Cfr. Inscr. m. Lat. N. 2790. cet.)*

IBID. v. 47. *at illae currere in Urbem*] Horti enim Maecenatiani, ubi scena huius tragoediae fuit, extra urbem erant quamquam in proxima vicinia. Philo de Leg. ad Caium p. 1040. Francof.: μεταπεμψάμενος τοὺς δυνεῖν κήπων ἐπιτρόπους, τοῦ τε Μαικήνα καὶ Λαμῖα πλησίον δὲ εἰσιν ἀλλήλων τε καὶ τῆς πόλεως. Cfr. Marcilium ad Sat. 2, 6. p. 110. b. Ed. Paris. 1603.

IBID. v. 64. *Et pressare manu*] V. *pressare* certum exemplum est apud Lucretium 4, 1103: *pressantes dentibus ora*; sic etiam Cod. Pomponii Laeti manu scriptus et a me collatus; nec error subesse potest.

IBID. v. 71. *sum paullo infirmior*] Simili εἰρωνεία Panthea apud Lucian. Pro imagg. 7: πάννυ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ φοφοδεῶς ἔχω.

LIB. II. SAT. I. v. 51. *neque — — unquam Decurrens alio*] Bentley legit *usquam*; sed cum locus definiatur v. *alio*, praestat, ut etiam tempus significetur v. *unquam*; *usquam alio* otiosum est. Hoc tamen exemplum Forcellinus affert in v. *usquam*, altera lectione non memorata, ut saepe in exemplis Horatianis; atque omnino perquam optabile esse duco, ut in novo aliquo Latinitatis Lexico componendo accuratius quam adhuc factum est respiciatur Horatius totaque eius *κρίσις*.

IBID. v. 73. *Infra Lucili censum*] Collato Velleio 2, 29. probabilius est Luciliam, matrem Cn. Pompeii Magni, fuisse filiam fratris poetæ, illius Lucilii fortasse, cuius meminit Cicero de Orat. 2, 70. Cfr. Borghesi *Dissertaz. dell' Acad. Rom. d'archeol.* Vol. VII. p. 177.

SAT. II. v. 2. *Ofella*] Simili huic sapienti rusticano fuit Myro ille Chenensis, quem unum inter Graecos admiratus esse fertur Anacharsis ex vetere fabella apud Maximum Tyr. 51, 1. neque longe remota est ab Ofellae vita tota illa venatorum familia apud Dionem Chrysost. Or. 7., cuius priorem partem εἰδύλλιον venatorium, et egregium quidem, merito dixeris. — Ceterum *Ofella* videtur unum de Graecis illis cognominibus apud Romanos usitatis (ut *Orestes*, *Philippus*, *Damasippus*, *Spinther*;) certe Ὀφέλλαν memorat Apollodorus Carystius in Grotii Exc. p. 805., contra Ὀφέλλιον (gladiatorem, ut videtur;) Arrian. Epict. 3, 22, 27.

IBID. v. 10. *Romana — Militia*] Plin. Paneg. 81: *Olim haec experientia iuventutis, haec voluptas erat: his artibus futuri duces imbuebantur, certare cum fugacibus feris cursu, cum audacibus robore, cum callidis astu cet.*

IBID. v. 53. *Si te alio pravum detorseris*] Inter eos, qui maluerunt pravus, fuit etiam Vossius. Saepe in talibus haeserunt Critici; ita, cum Eurip. Troad. 228. perquam poëtice dixisset: *Ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων Κράδης*, id est, *οὕτω πυρσαίνων ὥστε ξανθὰν γενέσθαι*, pedestri modo voluerunt *πορσαίνων*.

IBID. v. 63. *Mundus*] Philippus in Grotii Exc. p. 825: *Μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὅτι ἄν.*

IBID. v. 79. *divinae particulam aurae*] Cfr. Arrian. Epict. 1, 14. p. 81. Schw. Id. 2, 8. p. 263. Maxim. Tyr. 4, 7: *ἄνθρωπός ἐστιν ζῶόν τι ἐν μεθορίῳ τεταγμένον καὶ παρὰ μὲν θνητῆς πλημμύρας τὸ σῶμα ἔχον, ἐκ δὲ τοῦ ἀθανάτου ἀπορρόης τὸν νοῦν λαμβάνον.*

IBID. v. 128. *nituistis*] Sic Diogenes nonnullis, qui eum miserabantur, monstrare solebat *τὸ σωματίον στίλβον καὶ συνεστραμμένον*. Arrian. Epict. 1, 24. p. 125.

IBID. v. 129. *Nam propriae telluris*] Prorsus eandem sententiam ex Stoicorum scholis repetitam proponit Lucianus Nigrin. 26.

SAT. III. v. 41. *Menandro*] Neglectum mansit adhuc Dionis Chrysost. de Menandro iudicium Or. 18. p. 476. R.: *τῶν μὲν δὴ ποιητῶν συμβουλεύσαιμ' ἂν σοι Μενάνδρῳ τε τῷ κωμικῷ μὴ παρέργως ἐντυγχάνειν καὶ Εὐριπίδῃ τῷ τραγικῷ κτλ. - - ἦτε γὰρ τοῦ Μενάνδρου μίμησις ἅπαντος ἡδους καὶ χάριτος πάσαν ὑπερβέβληκε τὴν δεινότητα τῶν παλαιῶν κωμικῶν κτλ.*

IBID. v. 49. *aliena negotia curo, Excussus propriis*] *Περιοργίας καὶ πολυπραγμοσύνης* a plerisque insimulabantur huiusmodi Stoici et Cynici; adversus quod crimen ita eos defendit Epictetus apud Arrianum 5, 22: *τοιούτος οὐ τὰ ἀλλότρια πολυπραγμονεῖ, ὅταν τὰ ἀνθρώπινα ἐπισκοπῇ, ἀλλὰ τὰ ἴδια.*

IBID. v. 53. *iussit sapientem pascere barbam*] Similiter in Stoicos iocabatur Mucianus apud Vespasianum: *ὥς ὅτι αὐχήματος κενοῦ εἰσι πεπληρωμένοι· καὶ τὸν πώγωνά τις αὐτῶν καθῆ καὶ τὰς ὀφρύας ἀνασπάσῃ, τό τε τριβώνιον ἀναβάλλεται καὶ ἀνυπόδητος βαδίσῃ, σοφὸς εὐδύς, ἀνδρεῖος, δίκαιός φησιν εἶναι καὶ πνεῖ ἐφ' ἑαυτῷ μέγα, καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπίσταται.* Dio Cass. Exc. Vat. p. 114. Lips. Similia praebet Lucianus in Eunucho 8.

IBID. v. 83. *Anticyram*] Eadem scriptura exstat apud Plutarch. de cohib. Ira 15: *τὴν μανίαν αὐτὴ καθ' αὐτήν ἢ Ἀντίκυρα δεραπεύει.*

IBID. v. 93. *perisset*] Ipse Bentleius improbabat lect. *periret* a se in contextu relictam.

IBID. v. 104. *Si quis emat citharas, emptas comportet in unum*] Etiam hoc mirum exemplum ex Stoicorum officina videtur depromptum. Arrian. Epict. 4, 8. p. 632: *οὐδεὶς ἐρεῖ, Ἐγὼ μουσικός εἰμι, ἂν πλήκτρον καὶ κιθάραν ἀγοράσῃ.* Dio Chrysost. Or. 10. p. 502. R.: *ἀλλὰ κιθάρα χρήσαιτο ἂν ὁ ἄμουσος; ἢ ἐπιχειρῶν οὐκ ἂν εἶη καταγέλαστος; κτλ.*

IBID. v. 129. *servosve, tuo quos aere pararis*] Sic re vera est in Ed. Ascensiana 1519. sive e Codice desumpta est lectio, sive recta fuit coniectura. — Omnino his verbis utebantur cum significarent sibi in servos quidquid licere. Cfr. Arrian. Epict. 1, 13. p. 80. dominus de servis suis: ἀλλ' ὡνὴν αὐτῶν ἔχω, ἐκεῖνοι δ' ἐμοῦ οὐκ ἔχουσιν.

IBID. v. 133. *hoc ptisanarium oryzae*] Mnesimachus in Grotii Exc. p. 661.: patruus Ἐπεξεπάτα με· τοὺς μὲν ἰχθύς μοι καλεῖ Ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, καλεῖ Ὀψάριον.

IBID. v. 216. *Pusillam*] Furlanetti *Iscriz. Est.* p. 159: *CVSONIA M. F. POSILLA.*

IBID. v. 234. *Polemo*] Rem ita narrat Themistius in *Προτρεπικῶ* p. 363. D.: ὁ Πολέμων ὁ Ἀττικὸς, ὁ κῶμοις τε καὶ αὐλοῖς καὶ μέδαις πολλὰ πρότερον ἐν-τρυνφήσας, ὅτε τὴν Ξενοκράτους σύνοικον φιλοσοφίαν προσέβλεψεν, αὐλοὶ μὲν ἐκεῖνοι φροῦδοι καὶ κῶμοι καὶ ἔρως ὁ πάνδημος τῆς Πολέμωνος ἐκπесόντες ψυχῆς ἡμελήθησαν, ὁ δὲ τὸν ἔρωτα τὸν καθαρῶτατον τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαβὼν εἰς τοσοῦτον τῷ πόθῳ προῦκοψεν ὥστε καὶ τελευταῖς τοῦ θεοῦ τιμηθῆναι. Erat omnino ex illis exemplis in philosophorum scholis allatis, quorum semel certe quasi pudebat pigebatque Epictetum, cum dixit: μηκέτι παλαιοῖς ἐν τῇ σχολῇ παραδείγμασι χρώμεθα (Arrian. 1, 29. p. 162. Schw.).

IBID. v. 291. *Iuppiter* — — *Mane die, quo tu indicis ieiunia*] Dies hunc a septem dis designandi morem admodum communem factum esse apud Romanos demonstrant praeter h. l. Tibull. 1, 3, 18. Dio Cass. 37, 48. et VII. dierum pictura Pompeiana in Museo Borbonico Vol. XI. T. 3.

SAT. V. v. 69. *Nil sibi legatum praeter plorare suisque*] Lucian. Tim. 22. de eo, qui hereditas similiter testamento decepit: τοὺς μάτην κεχηρότας ἐκείνους, ἐς ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν ἀληθὲς ἄγοντας τὸ πένθος.

IBID. v. 92. *Stes capite obstipo*] Incertus in Grotii Exc. p. 911: οὐκ ἐπίσταμαι -- κατακεκλασμένος, Πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον, περιπατεῖν.

SAT. VI. vv. 23. 24. *Eia* — — *urge*] Sic apud Philon. Leg. ad Caium 26. Helicon ad semet ipsum: Νῦν ὁ καιρὸς ἐστίν, Ἑλίκων ἐπέγειρε σαυτόν.

IBID. v. 56. *De re communi*] His verbis utebantur alterum attentiores reddituri. Sic Plaut. Aul. 2, 2, 22: est quod te volo *De communi re appellare mea et tua.*

IBID. v. 111. *Cum subito ingens Valvarum strepitus*] Prima enim luce servi solebant verrere triclinii pavementum. Lucian. Dial. Deor. 24: ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξανα-στάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν εὐδενίσαντά τε ἕκαστα παρεστάναι τῷ Διί.

SAT. VII. v. 83. *Quisnam igitur liber?*] Locum hunc egregie pertractat Dio Chrysost. Or. 14. p. 457. R.

IBID. v. 110. *cessator*] Dio Chrysost. Or. 66. p. 334. R.: Τὸν οἰκέτην ἀνειμένον καὶ παίζοντα ὁ δεσπότης περιπεσὼν κλαίειν ἐποίησε.

SAT. VIII. v. 88. *anseris albae*] Genus femininum probavit etiam Bentleius in Adnotatt., etsi in contextu albi reliquit.

EPP. I. I. v. 406. *sapiens uno minor est Iove*] Quid, quod longius etiam progressus est Chrysippus contendens: ἀρετῇ τε οὐχ ὑπερέχειν τὸν Δία τοῦ Δίωτος, ὥφελεισθαί τε ὁμοίως ὑπ' ἀλλήλων τὸν Δία καὶ τὸν Δίωνα, σοφοὺς ὄντας, ὅταν ἕτερος θατέρου τυγχάνη κινουμένου. (Plutarch. adv. Stoic. 55.) — ?

## II. ANALECTA EPIGRAPHICA.

Paucis ante mensibus quam immatura morte exstinctus est optimus ille Kellermannus, quem omnes Corpus Inscriptionum Latinarum prioribus longe perfectius aliquando editurum esse speraveramus, Roma mihi misit emendationes mei selectarum *Συντάγματος*, ex αὐτοψία, quae mihi concessa non erat, vel ex certis aliorum testimoniis desumptas. Has, quas gratissimo animo accepi, ne pereant, hic cum huius disciplinae amatoribus fideliter communicabo.

Num. 5. Exscripsi in Vaticano. — 9. Exscr. in Mus. Kircheriano.

15 et 14. Exscr. in Amphith. Flaviano.

24. Simillimae inscr. fragmentum mense Mart. 1853 ad Columnam Phocae effossum est; quod quum ita fractum sit ut totum latus sinistrum desideretur, de dedicatione nihil constat. Probianus praefectus urbi fuit non a. 577, verum a. 416.

42. Emendanda e Burghesio, qui in Memorie d. Instit. archeol. p. 239 dedit e collatis inter se codicibus Marconovae, Card. Canalis, Vallicellianae (B. 104.) et Vaticanæ (3278. p. 4). Hae schedae marmor collocant Romae prope Capitolium in pavimento ecclesiae S. Martini ad Marforium. . . . . || P. MARTIVS v. 4: DCCCC XLII. ID. OCT || v. 6: MARTI. VERI || L. ATTIDIVS. — || SATVRNINO. ET. GALLO. COS || v. 9: DCCCCL. PR. ID. DEC || v. 10: PROPVGNATORIS || IN. v. 11: ATTIDI. v. 14: DCCCCLII. IIII. ID. APR || v. 16: FVNCTI || . . . . . ATRIVS. CLONIVS.

69. iterum 5349.

74. Exscripsi. BIS || TRIB - MAXIME MATRI || KARISSIMAE. || VIBIA — C. F. mihi est clarissima femina.

87. In Castello Moscano, Tufici effossa. Bellenghius in Atti d. Acad. Rom. IV. p. 150. — CAMVRENAE || C. F. || CELERINAE || FLAM. FERONIAE || MVNICIP. SEPTEMP. || MVNICIP. ET. INCOLAE || TVF. VTRIVSQVE. SEXVS || OB. MERITA. EIVS || H. A. I. R.

88. Ibid. Bellengh. l. c. L. MVSETIO || - MVNICIP. || TVFIC - CAPRENS.

90. Non legitur ap. Vermigl.

106. Exscr. mihi Ambrosch et Bunsen. Quarta eiusdem Sallii inscr. hoc anno Amiterni effossa est, mox in Bull. d. Inst. edenda.



112. IMP || - NVMINI || - PO DALIRIO ||
124. not. 1. Recte Nibbyum hoc affirmare auctor mihi est Abeken, qui lapidem Lavinii in castello exscripsit.
154. iterum 5858 et multo quidem correctior.
156. Exscr. mihi Schëppig. v. 2. COS. III P. P. IMP. II || COLONIAE.
208. Exscr. in Vatic. PATRONVS - PERPETVS. (sic.)
- 253 not. 1. Est A COMMENTARIIS CONSULARIS ut in lapide edito a Societate Antiquar. Franciae III. p. 517 n. 21.
256. Grut. 598. 6. (non 408. 6.)
- 402 not. 5, vel potius consularis, ut 2105: IM. COS. GERM. SUPERIORIS.
- 486, iterum 785. — 487, iterum 5409.
502. In parte lapidis aversa legitur inscr. T. Vettii Augustalis decurion. Salonit., ut mihi constat e litteris a Furlanetto ad Lanzam datis.
504. Exscr. in Vatic. DM || - COH V PR PV || - EQ SING ||
- 550 not. 2. Legio vero XII *Fulminata* appellata est, non *Fulminatrix*. Vid. Bull. d. Inst. 1850. p. 198.
557. Exscr. in Vatic. — invADERENT. CAPITOLIVM — . . . . EXIT
549. Exscr. in Capitol. Nunc vero ita se habet: . . . . ANO . . . . , || . . . . .  
DEXEMET. LECIONE . . . . || . . . XIMOSQVE. MACISTR . . TOSL . . . . || . . .  
OVEM. CASTREIS. EXFOCIONT MACE . . . . || . . . VCNANDOD. CEPET. ENQVE.  
EODEM. MAC . . . . || . . . EM. NAVEBOS. MARID. CONSOL. PRIMOS. C . . . . ||  
. . . LASESQVE. NAVALES. PRIMOS. ORNAVET. PA . . . . || . . . CVMQVE. EIS.  
NAVEBOS. CLASEIS. POENICAS. OMI . . . . || . . . VMAS. COPIAS. CARTACINIEN-  
SIS. PRAESENTE . . . . || . . . DICTATOREM. OM . . . OM. INALTOD. M. RIDPV  
C . . . . || . . . IQVE. NAVE . . . . T. CVM. SOCIEIS. SEPTER . . . . || . . . .  
QVE. TRIRESMOSQVE. NAVEIS. X . . . . || . . . . M. CAPTOM. NVMEI. CD CD  
CD D C . . . . . || . . . . . TOM. CAPTOM. PRAEDA. NVMEI. <sup>ccldo</sup> ! . . . . . ||  
. . . . CAPTOM. AES <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> || . . . . <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup>  
<sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> <sup>ccldo</sup> || . . . . OQVE. NAVALED.  
PR. AEDAD. POPLOI || . . . CARTAC . . . . . NVOS. D . . . . .
562. Frascati exscr. Schëppig. — SER. N. COS || AETOLIA
- 571 et 572. Burghes. Giorn. Arcad. XII. p. 592. minime de sinceritate dubitat.
577. Exscr. — 586. Exscr. in Vatic.
589. Exscr. Bunsen. Prioris censoris nomen iam non apparet. MVROSQVE || AE SOLO  
- COERAVE - PROBAVERE || IN - ALTVM. XXXIII || IN
- 592, not. 1. Cardinal. l. c. habet TRIB. MIL. BIS. Q
599. Exscr. in aedib. congreg. de propag. fide.
664. Pinae. exscr. Bobrowski misitque Appeudinio.
696. Exscr. in Vatic. Corrige igitur notam 2241.

715. Exscr. in aedib. Barberin. v. 4: V. IM . . . v. 5: PO . . . v. 8: GENTESQVE B . . . v. 9: INDIC . . .
719. Exscr. in Villa Altieria. DIVI. CLAVDI || AVGVSTI. LIB ||
743. Grut. 244. (non 243.)
764. Exscr. in Vatic. Prior inscr. nunc muro tegitur. PR . . . LVTE - || H. DRIANI - P. XÆ CVR. Not. 2. Praetulerim: *Centum Virorum*, Vejisque allatam crediderim.
781. Exscr. mihi Ambrosch et Kramer.
790. Exscr. in Vatic. — DACICI N̄ || Singula verba punctis distincta sunt.
794. Exscr. in Vatic., ubi bis repetitum exstat. — TRICLINIARCH - IDVS - TREIECTAE uterque lapis - COLLEGII PONTIFIC.
799. iterum 5048.
801. Exscr. in Capitol. PRAETORIIS. — 809. Nota 2. ante not. 1. posita est.
822. *Plaetorius*. Ita Fabrett. 748. 535 et simillima quae a. 1833 ad Montem Testaceum effossa est. Cfr. Bull. d. Inst. 1835. p. 88. et Guarin. Comm. XIV. p. 19. (Moneo tamen ipsum me hanc inscriptionem, quae sola litem dirimere potest, nondum vidisse. Burghesius Platorium appellat.)
894. iterum 2703. Not. 3. *LiBens Solvit*. — 904. Exscr.
915. Exscr. v. 1: PARTH. v. 2: IMP. v. 5: IMP. Verba inde a III (incl.) usque ad finem versus reliquis posteriora sunt, erasis iis quae antea incisa fuerant. v. 4: IMP - AVRELI - PII. v. 5: PARTHICI posterius, itidem BRITANNICI § MAXIMI § v. 6: ARGENTARI - BOARI - <sup>LOCI. QVI</sup> ~~INVEHENT~~ minoribus litteris scripta sunt; apparet vero verbum quod antea maioribus litteris scriptum hunc locum occupaverat: LOCI.
922. not. 5. Clarissima Femina. — 923, iterum 1276. — 941, not. 5. Piae Vindicis. — 943. Exscr. in Vatic. Apparent adhuc vestigia nominis Macrini erasi: MACRINO.
953. Maggiore, Breve Comment. p. 7: . . . XANDRI PII FEL || AVGVST ET CASTROR.
993. Exscr. in Via Clivi Grylli. Q. HERENNIO. ETRVSCO. MESSIO. DECIO || NOBILISSIMO. CES. PRINCIPI. IVVENTVTIS || COS. FILIO. IMP. CAES. C. MESSI. Q || TRAIANI. DECI. PII. FELICIS. INVICTI || AVG. ARGENTARII. ET. EXCEPTORES || ITEMQ. NEGOTIANTES. VINI. SVPERNAT. || ET. ARIMIN || DEVOTI. NYMINI. MAIESTATIQ. EIVS.
1049. Exscr. in Vatic. — 1069. Exscr. v. 2: . . FILIO (non I. FILIO) v. 3: . . . INVICT (non . . . I. INVICT) v. 4: T. DIVI. . AXIM. . ANI. SEN.
1114. Iam Neti in Sicilia, ut constat e Torremuzza p. 41. 53, qui v. 3 CVLTORI legit pro RECTORI.
1119. Exscr. mihi Bunsen et Kramer. Est columna milliaria. XXXXII || <sup>sic</sup>DDDNNNFFLLL|| VALENTINAIN || O - GRAT || IANO - TRIVMPHATORIB||VS SEMPER AVGGG BO||NO RPN || VOTIS X || MVLTI XX.
1130. Exscr. — 1172. Grut. 1028. 5. (non 434. 5.)
1174. Vid. Bull. d. Inst. arch. 1831 p. 49. SEMITA (non SENTA) - AD SVPEROS - HILARVS - IPSE.

1175. Exscr. in Villa Pamphili. v. 11: A. LELIO. APELITI — ΠΗΛΙΟΝ ΠΟΙΗΣΕΙΣ.  
Nota 9: ΕΙΠΕ ΟΤΕ ΟΥΚ ΗΝ habet lapis.
1185. Corrigenda e Fea; Mon. pubbl. p. 10. — Ammonizione antiquaria p. 71.  
— Framm. di Fasti n. 34.
1187. Exscr. in Villa Casaliorum. v. 3: QVAEST. PRAET — Q § FAB § MEMM §. — || VC.
1188. Exscr. ibid. VC — PRAET § PONTIF — CONSVLARI — QVAESTORI § INTRA. PALATIVM ||  
PRAEF. PRAET § ITERVM § COS § ORD § — Q § FAB — VC — OPTIMO.
1200. Exscr. in Vatic. LÉCTORQVE — LÉCTOR — MÓRE. IN. COR || RVPTÓ — SONÓ — EXIGVÓ — HÓC —  
A — OPTIISTOR LIIVITIIR.
1214. Quidni *Dolicheno*? — 1228, iterum 3726.
1254. nota 1. fort. leg. FECIT, vel quod magis placet FEC. M'.
- 1259, iterum 3546. — 1230. Exscr. mihi Scheppig et Kramer; — MVNICIPVM || ARAM ||  
D. D.
1256. De hac inscr. omnino cf. Borghes. in Mem. d. Inst. arch. p. 299. Ipse eam  
exscribens nominum erasorum vestigia detexit:  
PRO. SALVTE. ET. REDITV. D. N. IMP. CAESARIS   
C. Iulio Vero. Maximino PIO FELICI  
INVICTO. AVG. DOMITIVS BASSVS. 7. FR. cet.
- Verum iam Maximini nomini nomina Alexandri Severi et Mammaeae cedere debuerant, quorum vestigia non effugerunt peritissimos Borghesii oculos:  
PRO. SALVTE. ET. REDITV. D. N. IMP. CAESARIS. M. AVR.  
SEVERI. ALEXANDRI. AVG. ET. IVLIAE. MAMMAEAE. AVG. MATRIS  
AVG. ET. CASTR. DOMITIVS. BASSVS. 7. FR. cet.
- Cetera recte se habent apud Grut.; delendi igitur || post REDVCIS.
1282. Exscr. mihi Scheppig. LIBERT || SACRVM || POSTVM AEDIL ||
1283. Grut. in fine addit S I. — 1578 not. 2. Q Quintorum duorum lib.
1586. Exscr. in Vatic. D. LAELIO BALB || C. ANTISTIO VET || COS.
1409. DEO MERCVRIO Annal. für Nassauische Geschichtskunde. I. p. 16.
1411. Consules sunt anni 14. ante Chr. n., vigiles vero sex tandem annis post Chr. n. ab Augusto instituti sunt. Quodsi igitur inscriptionis sinceritatem vindicare volueris, necesse erit dicas sermonem esse aut de vigilibus ante Augusteos Romae institutos (quorum Appianus obiter meminit), aut de vigilibus municipalibus.
1454. Exscr. in Vatic. CVRAVIT || — 1448. Spalati in aedib. episcop. Exscr. e sched. Boghetichianis n. 40. — 1453. Exscr. in Vatic. — SACRVM || — || PLARIANVS. —  
1488. Exscr. in porticu S. Mariae trans Tiberim. Lapis genuinus est. v. 4: LIBER  
ITER BROMIO.
1495. Exscr. in Vatic. BELSIANÆ — FRVGIFERE || ARISTIGERE. In latere sinistro legitur: PAX CEREREM NVTRIT || PACIS ALVMNA || CERES; in dextero: BELSIA SEMPER ERIT || LIBER ET ALMA || CERES. Diu de sinceritate dubitavi neque adhuc mihi liquet. Litterae formae pulcherrimae, marmor ita conservatum, ut heri ex officina exisse dixeris.

1302. Exscr. in aedib. Rondaniniis. — 1337. Exscr. in Villa Santaulaire ad Portam Salariam. — 1347. Exscr. mihi Ambrosch. — 1349 not. 2. Fort. EX S. C. ut 2129: S. C. TRIB. MIL. — 1351. Adulterinum huius inscr. exemplar inveni in Vatic.
1354. Conferendi fortasse CALBIENSES DE COH III n. 1924. — 1353. Exscr. in Capitolio. Est sincerrima. — 1374. Exscr. in Vatic. SACRVM || PROBVS. FICTORI. FAVSTI || MINISTER. ITERVM. ANNI. XXXI.
1621. Salerni in aedib. episc. exscr. Scheppig. CVRVLL - ACCENSVS || CONSVLI - EST. FASTIGIVM ||
1639. Borghetti haud longe ab Interocrea. Giorn. Arc. XXIX. e Sched. Donomelli. — 1711. Exscr. in Vatic. — FAMILIAE - CAES. N̄ || SER EPAPHRODITIANVS DISP.
1739. Falsae inscriptiones et totum monumentum, teste Gerhardio qui vidit. — 1734. Exscr. in Vatic. FORTVN. PRAETORIAE || SACRVM. || — CN. COPONIVS. EPAGATVS || CVRATOR.
1790. Exscr. in Vatic. — COH. I. — in fine: L̄ L̄
1791. Exscr. in Vatic. Sincerrima. — SANCTE - AVRELIVS || - KARCerarii (vid. Vigiles meos) - VRB || D. D. (fort. D. P.). In lat. dext. DED || KAL IAN.
1793. Exscr. in Vatic. — RESTITVIT . . . - MVLLIS — 1797. Exscr. in Mus. Kirch. — LIB || — 1799. Exscr. mihi Scheppig - ET || ROMAE (Monum. d. Inst. 1830. tab. 43. falso AC).
1800. Omittendi Grut. 103. 7. et Mur. 1099. 3, qui inscr. non habent.
1860. Exscr. in Vatic. Est sincerrima. — 1888. Exscr. in Vaticano.
1923. Exscr. in Vatic. LVNAE || - C. VETTI - LIB || — 1929. Albani. Panvin. Civit. p. 600. Spon. Misc. p. 270. — 1933. Exscr. in Vatic. Est ara triangularis quae in fastigio basim parvulam rotundam habet, cui statua superposita fuit. — 1944. Exscr. in Vatic. — CELE || - DO. NA. PO - Quattuor pedum plantae - FI ||
1960. Exscr. in Vatic. SATVRNO MARTI. Remus mihi cognomen est. Not. 3. Unice explicand. Piae Vindicis. <sup>(fig. Sat.)</sup> <sup>(fig. Mart.)</sup>
2039. Annal. für Nassauische Alterth. I. p. 44. — GEM. P. F. ALEXAND || D. D. D. FORTVNAE. VO||TI. COMPOS De cognomine legionis eraso vide Memor. d. Inst. Arch. p. 298. — 2120. Spalati (non Spoletii). Habeo e sched. Boghetich. Idem error redit Grut. 16. 9; 86. 3. — 2134. Exscr. ad Columnam Phocae. — 2133. Exscr. in S. Pauli. DIS. MANIB || - LVCI || AELI. - || DALMATAR.
2175. not. 4. Dignitati mihi quoque cognomen est, verum de una tantum muliere duobus cognominibus praedita sermonem esse credo, et lego: COMINIAE Lucii FILIAE VIPSANIAE DIGNITATI Clarissimae Feminae.
2183. iterum 3903. Nota 4. Gruteri lectionem praetulerim, qua nobis DECVRIO TRIDENTI offertur, ut mox DECVRIONI BRIXIAE.
2207. Exscr. in Vatic. Prius COS iam non apparet in marmore. — HOENII - ANNI. LARGI. FLAMINIS. v. 4 et 3: omissi sunt L. SALVI. KARI. FLAMINIS || T. FVNDANIVS VITRASIVS POLLIO. LOCO || - HEREN . . IANO - RVFVS Lollianus CentianVS || LOCO PONTI. FaLConis . . . || qVINTIIO Maximo . . . .



2241. „Ipsi quoque Marinio.” Scilicet Marinus credidit ad exemplum Gruterianae 23. 10. fictam esse nostram inscriptionem. De Sacerdote Vestali non potuit dubitare cui quotidie ante oculos erat sincerrima illa Gruteriana (supra num. 696. non dubitavit Orell.) quam et ego in Vaticano exscripsi.
2248. Mur. I. I. c. c. hanc inscr. non habet. — 2253. Falsum huius inscr. exemplar inveni in Vaticano. — 2253. Exscr. in Vatic. - INSIGNI || LVPERCO || - CON-DITORI. — 2260. Exscr. in Vatic.
2274. Exscr. in Vatic. v. 1: M SERVILIO Q. F HOR. — v. 2: FABIANO cet. - INFERI || - PROVIN. ASIAE. PRAET || - Q || - HONORATVS || - LEGI . . . . ., ita ut appareat plures numeros fuisse adiunctos. In fine additur: . . . . AMICO . . . . .
- Pag. 394 num. 2276. (non 2275) — 2334. Exscr. in Villa Matthaearum - KAL. FEBR || 2362. Exscr. in Vatic. D § M || MES. SO. RI. || MYS. TAE. || B. A. THY. LI. || A. NEN. SES. (Hic lituus insculptus est.)
- 2369, iterum 2760. — 2377, iterum 2702. — 2444. Exscr. in Vaticano: xxxiv - pils-simo.
2444. Exscr. Frascati in Villa Tusculana. — TVSCVLANIO - AEDITV || CASTORIS - AVGVSTALIVM - RECEPTVS || FRATRI.
2457. Exscr. in Vatic. — PHILEMA. — 2470. Exscr. in Mus. Kirch. — CLAVDIAE || - DIVI. AVGVSTI.
2490. Epist. Furlanetti ad Lanzam: „Nella lin. 7 la pietra ha CETERA, cioè *cetero-quin*, e nella fine della 10ma non occorre la S, che neppure vedesi nella pietra.”
2536. Flaviani quoque Amphitheatri subsellia nomina dominorum continent. Quae supersunt collegi Syllogo meo inserenda.
2550. Prius fragm. emendavi ad marmor quod in Vaticano inveni.
2575. not. 1. Recte. Ita habet marmor quod in coenobio S. Pauli exscr.
2619. Exscr. in Villa Altiera. — REMPVBL . . . . || - MANC . . . . || GREGVM. DO . . . . || AVGG . . . . . || ET . . . . . 2631. not. 2. Explica: *Opto eos AD SVPE-ROS. BENE. caLERAE.* Cfr. Bull. d. Inst. arch. 1853. p. 47.
2655. Exscr. in Villa Borghes. - GLAPHYRI. — 2654. Exscr. in Vatic. ET ultima vox est, nihil fractum neque detritum. — 2658. Exscr. in Vatic. || ICONIVM. L. || — 2661. Exscr. in Vatic. — 2664, iterum 4661. Miliana exscr. Stendardius secundum Cantinium, Iscr. dell' Accad. Colombaria I. p. 145.
2688. Exscr. in Vatic. A. F || CELERIS. FECIT || — 2700. Exscr. in Vatic. Explicave-  
rim potius BVLLato. — 2713. Exscr. in Vatic. — 2719. Exscr. in Vatic. — 2720. „SALVINVS.” Fabrettianam Muratorius 849. 4. mutilam esse indicat sub finem versus primi; fortasse igitur legend. SAL. VINI vel VINCii. — 2732. iter. 4269.
2739. Exscr. in Vatic. SALLVSTIAE - SANCTITATIS || MATRONAE ET - || MAEQ. CONIVGI || CREPEREI. — 2783. Exscr. in Vatic. — 2861. itidem.
2892. Exscr. in aedib. Torloniorum. — PILSSIMO - IN F. P. IX. INAG. P. VIII.
2896. Exscr. in Vatic. MANIB || TYCHICO. IMP - ARCHITECTO CRISPINII || TI - OSSVARIAM || DONAVIT. — 2899. Exscr. in Vatic. - || VM N. SERVO CASTE || — 2909, iterum 3539. — 2914.

- Exscr. in Villa Saintaul. dls - CAPITOLI - ANN - 2922. Exscr. in Vatic. Nunc desiderantur: || T. FLAV. - || EPICLET - || A - Lapis habet: hlc. SITVS. EST || ... VNC .TITV-  
LYM. - VXOR. CONIUGI. — 2930. Exscr. in Vatic.
2945. Exscr. in horto Nobb. de Columna. — A CVB. — 2963. Exscr. in Vill. Altieria  
Not. 2. Haud scio an praeferenda sit explicatio, quae verbis EX. HERMAEO  
contineri loci et simul officii Philodespoti definitionem doceret.
2985. Exscr. mihi Scheppig et Kramer. — CLINICVS. CHIRVRGVS || OCULARIVS. VI. VIR || HIC. —  
REM. P || - MERCVLIS. DEDIT. HS IIH IIH IIH || - IN || PVBLICVM. DEDIT. HS IIH IIH IIH II  
CD CD || - PATRIMONI || HS CD IO IIH IIH.
2986. Exscr. in Vatic. — PISIANACTE. PATRE. N. LIBERTO || — || LIB. ADIVT. ARAT.  
CONVG. || B. M.
- Pag. 363. Ut ineditam habet etiam Gius. Berini, Indagine sullo stato del Timavo,  
Udine 1826. 4<sup>o</sup> (quod opus bibliopolis commissum non fuit) pag. 8<sup>a</sup>. Marmor  
exstat in presbyterio ecclesiae S. Ioh. Bapt. et ita a Berinio datur: S. A. S.  
PRO SAL || AQVILINI || VILICI AVGG || ET. TITI. IVLI || AQVILINI || IVLIA ||  
STRATONICA || V. S. Post ea quae Marin. Fr. Arv. p. 342. scripsit, dubium nemini  
erit, quin legendum sit *Silvano Aug. Sacr.*
3049. not. 2: Flaviae Felicis, ut patet e Vigilib. meis, App. n. 39.
3070. Exscr. in aedib. Fianis. VRB - MIL. AN. — 3083. Exscr. in Vatic.
3089. Ad oppid. Podii S. Laurentii in Sabinis (non Romae) Fabrett.
3095. Exscr. in Vatic. — PISSIMAE - IDEMQVE || CONIVX - FRUMENTARIAE || ET LEGUMENTARIA -  
TRIB. ESQ.
3100. „Hominem duarum tribuum.” Operae pretium erat explicare inscript., quam  
saepe in Capitol. legi (Guasc. II. 160), ubi occurrit: L. ENNI. L. F. POM||PTINA.  
OPTATO || DERTONA TRIB || SCAPTIA. VETERA||NVS cet.
3134. Exscr. in Vatic. v. 1: OVf — v. 3: PRAETOR . . - CANDIDATO ||
3142. Exscr. Frascati in Villa Tusculana. — M'. - M'. F - PRO. COS - SACR..
3149. Pescinae exscr. Bunsen et Melchiori qui possidet. Pro C. ORESTIO uterque  
COMODESTO (Bunsen addit secundam litteram fort. esse punctum) - VRBIS  
FERIARVM || LATINARVM QVAESTO || - AETRVR - || CVR REI. P. SPLENDIS||  
SIMAE CIVITATIS || - TEM||PORI - || ET ALIAR (pro ALIAR vel ALIM Sartius  
coni. AEMIL.) - AB . . || NENTISS . . . . PAT . . . .
3157. not. 1. „ad Antonini tempora.” Et recte quidem; lapis enim secundum Alter-  
thümer in der östr. Monarchie 1829. n. 298. ita se habet: M. GAVI . . . || MA-  
XIMO . . . || PRAEFECT . . || PRAETOR . . || L. CAMMIV. . . || SECVND . . || P. P.  
PRAEF. LEG . . || PROC. AVG || AMICO.
3161. Exscr. in Vatic. — ADVLESCENTIAE - BELLOQVE - MILITIAE - MILITVM - SACRII || - AD-  
QVE - SINGVLARIS. INLVSTRIS - DETVLERVNT - CONLOCARIQVE.
3171. Exscr. in Vatic. Priores duo versus iam non leguntur in marmore; videntur  
autem tabulae insculpti fuisse dextero lapidis lateri immissae, cuius foramen  
adhuc exstat - - || T. ARRVTENII || T. ARRVTENIO - VC § || - CONSVLARI ||

- PICENIANNŌ - AMPLIS || - ACILIVS || GLABRIO FAVSTVS V̄C LOCI - || § LIBENS OPTVLI §
5176. Locus revera est Albacina. Vid. Bellenghium in Atti d. Acc. Rom. IV. p. 429, qui inscr. ita exhibet: C. CAESIO C. F. OV̄F. || SILVESTRI P. P. || PATRON. MVNICIP. || CVRAT. VIARVM || ET. PONTIVM. VMBRIAE || ET. PICENI. ALLECTO. AB || OPTIMO IMPER. T. AELIO || ANTONINO AVG. PIO || LIBERTATI. PATRONO || OPTIMO. AC DIGNISSIMO || L. D. D. D.
5178. Conieceram TRIB. MILIT: postquam autem lapidem Vaticanum vidi (Vigil. n. 242.), qui idem compendium offert: EQ R. IIII. MIL. PER. O||MNIA. BONO. VIRO cet., aliter explicandum esse animadverti. Fortasse ad exempl. Fabrett. 446. n. 297. (MILITIA. PRIMA) explicari potuerit IIII (*quattuor*) MILITiarum.
5180. Exscr. in Capitol. M. F || - ROMAN || — || 7 FR. Est 7 frumentariorum; legio XI. CL. FRetensis non fuit unquam. — Guasc. p. 247.
5189. Exscr. mihi Gaye. FL (?) GORGONIVS - COMITI LARGI||TIONVM PRIVATA||RVM EX. P. PRET. FIE. SIBIVS.
5200. Exscr. in Vatic. COIVGI - || EOR — 5224. Exscr. in Vatic. BENEMERENTI || FECIT.
5245. Exscr. in Mus. Kirch. — MANIB - POLYCLETI. Mur. 754. 4. et 984. 4.
5247. Exscr. in coenob. S. Pauli (non in Capitolio). 5253. Exscr. in Tabulario.
5315. Berini, Stato del Timavo p. 57 initium sic habet: . . . . . TRAIANVS. HADRIANVS PIVS FELIX. — 5329. „Spon. corrupte.” Nihil interest inter exempl. Spon. et Gud., nisi quod apud priorem AV illud abundat.
5356. Fabr. 56, 476 (non 477). — 5345. Exscr. in Villa Altieria. - || qvI FvIT AB EPISTVLIS || - APHRODISIA.
5366. Exscr. mihi Scheppig et Kramer. C. ALFIO. C. FIL||SER. CLEMENTI || MAXIMO. IIII. VIR. I. D || AEDILI. Q. PECVNIARVM || PVBLICAR. Q. ALIMENTOR || PVERI. ET. PVELLAE. QVI EX || LIBERALITATE SACRATIS||SIMI. PRINCIPIS ALIMENT || ACCIPIVNT. CONSENSV || PARENTIVM. EX. AERE || CONLATO || S. C. L. D.
5374. Mirum revera videtur viros doctos de hac inscr. non dubitasse. Mihi quidem sufficit ad suspicionem movendam nota illa „in agro Tudertino”, de fraude vero certus sum ubi adiicitur „ex sched. Vatic.” Tudert per longissimum temporis spatium domicilium erat fraudatorum vaferrimorum, et collectio inscriptionum Tudert. quam ante aliquot annos cum Instituto arch. communicavit Ciccolinius referta est, immo constat ex fraudibus manifestissimis. Sapientissime igitur Borghesium adolescentem per litteras admonuit Marinius „cautissime accipienda omnia quae Tuderte profecta sint impostorum patria.” Non igitur cogitandum est de prava descriptoris lectione in inscriptionibus Tudert. suspectis, verum omnino sunt reiiciendae, praesertim si rem aliquam novam obtrudere nobis conantur.
5375. Unice retinenda lectio Gudiana, quam ipse saepissime in marmore vidi quod in aedib. Matthaeiorum exstat. Murat. e more suo inscriptionem emendando

- vitiavit, quum ipsi haud constiterit quinam fuerint XXVI viri. De his autem vide Dionem LIV. 26. et Vigiles meos n. 230.
3381. Casertae. — 3391. Exscr. mihi Kramer. — ITAL. || DIVITE.
3394. Bonnae exscr. Gerhard. — MARTIVS || - SEVERIANAE || ALEXANDRI ||
3406. Exscr. in S. Mariae trans Tiberim. — || T. F. VEL - || COH. XIII - || 7. VINDICIS - || ANNIS XXXVIII. Post annorum numerum additur: MILITAVIT. AN || XX. FECIT. HERES || B. M.
3407. Exscr. in Vatic. — PP. FRATRI - V. E. — 3416. Exscr. in Vatic. — TVR. VLPI - MIL. A || XIII - VICTORINVS || VIXILARIVS (sic) H. ET. T. FL. - OPTIMO || — 3417. Lapis: CLAVDIO C. F. PVLCHRO. — 3434. Exscr. mihi Kramer. — 3436. Exscr. in Vatic. V. ultim. nvss. fili.
- 3437, iterum 3860. — 3433. Exscr. in Capitolio. M. BLOSSIO || Q. F. ANI (non igitur de Fano patria cogitandum) - MACEDONIC. DONATO AB || - ARMILL. PHALER || - DIEM || CONSVMMATIONIS - OPTVMO || - ET. LIBERTIS. ET || LIBERTABVS. SVIS. POSTERISQVE || EORVM. LONG. P. XXX. LAT. P. XVII.
3461. C. LVCILLIVS Grut. — 3462 not. 2. optionibus valetudinarii et arcarii.
3474. In omnibus paene exemplis sunt FRumentarii Legionum.
3491. Exscr. in Vatic. - AEMILI. — 3493. Exscr. in Capitol. SEGontio || LIBRATORIS. ET. TESSERAR. . . . AVGVS . . . . ||
3509. Exscr. in aedib. Albanorum. — 3520. Exscr. in Vatic. Supra vir exsculptus est cornu canens. D. M || M. ANTONIVS || M. F. IANVARIVS || - COH. VII - ANN. XXXII. — 3528. Exscr. in Vatic. In fine additur: CVM EOΘ PVER. CAIVS. EIVS. — 3529, iterum 3590. — 3532 not. 3. Potius COMmanipulari.
3564. Certus esse velim non idem cum hac inser. accidisse Dorowio atque mihi accidit cum alia inscriptione ad Viam Appiam prope sepulcrum Caeciliae Metellae effossa: C. MVRDIV. . || FORTVNATVS || NVMQVA FELIX || MILIT. A. . . Supplendum enim credidi MILITiAe, simillimamque nostrae inscriptionem invenisse me ratus sum. Quum autem duobus annis post mihi contigisset ut ipsum marmor manibus tractarem et accurate examinarem, eiusmodi ultima verba esse inveni: || MILIT ANN . . . . || COH . . . . .
3537. Exscr. in Vatic. D. M. || P. AELIO - MONNI - XXXVI - || AVRELIVS SEXTIANV. § — Habet iam Grut. 317. 9. — 3539. Exscr. in Capitol. D. M. in lapide neque est neque fuit. — 3569. Omnino corrigenda ex Amadut. Anecd. IV. p. 323; Fea Fasti p. 86. — 3574. Corrigenda e Vigilibus meis n. 42.
3594. Urbini apud Fabretum. — 3637. Aquileiae. — 3638. Grut. exemplar pessimum; sequendus erat Morcellius St. p. 328. qui inscriptionem ex *αὐτοψία* exhibet. — 3669, Correctio: 4906. — 3672. Exscr. in Villa Matthaeia. — POPVLONI || - PRAEFECTVRAE - INTRA.
3699. Aquilae exscr. Bunsen. T. TITSIENO. OCI . . . VI || . . . . . ORFIO FVLCINIO, C. IECIO. AED || PRAEFECTVRA — Pro PRO REDITV quod praeferendum videtur, Bunsen: PPC . . . TDIIN - AVG || FORTVNA.



5705. Exscr. mihi Ambrosch. — 3722. Exscr. mihi H. Bunsen. — ELAINI. - COLL. FABR. - ANNONAM. PERPETVO || - L. D. D. D. C. A. T. VARIO. SEVERO.

5746. Fabr. 184. 401: - IV. LIO MA||R. CO - OMN MVNERI - A||NNIS XII. MSIBVS DVOBVS D||IEBVS. Exscripsi in Vaticano.

5785. Aletri unde mihi misit Tomeius gubernator. — 3786. Lanuvii.

5794. LANVV||INORVM Giov. — 5810, iterum 4050; lapis fractus est initio versuum primi et sexti; Iorio p. 50.

5888. Exscr. in Vatic. — AVGVRI LAVR || - COLLEGIA FABRVM. - CLEMENTIS || - COL||LEGIOR. QVI. AB. IPSIS. OB. LATV. — 5929. In Castello Fusano exscr. Kramer. — AVGVSTALIS QVINQVENN || - AVGVSTALI. IDEM.

5949, iterum 4100. — 5970. Exscr. in coenob. S. Pauli: . . . . P. CORNELIVS.

5982. Aquilae exscr. mihi Ambrosch et Kramer. — 4001. Exscr. mihi Ambrosch; v. 4: CASIN. — 4023. Grut. 1125. 2. non legitur cognomen *Legio*. — 4053. Cum Forcellinio s. v. *Iduarius* lege: *Kalendariorum et Iduariorum*. Inscriptionem quae cognomen *Iduarius* exhibet (Donat. 401. 5.) exscr. ego in Vaticano. — 4059. Exscr. mihi Ambrosch.

4077. Exscr. in Vatic. — D. M. S || C. SENTIO REGVLIANO, EQ. R. || DIFFVS OLEARIO EX BAETICA || CVRATORI EIVSDEM COR||PORIS. NEGOT. VINARIO. LVGV||DVN IN CANABIS CONSISTEN || CVRATORI ET PATRONO EI||VSD. CORPORIS. NAVTAE ARARI||CO PATRONO EIVSD. CORPORIS. || PATRONO. IIIII VIR LVGVDVNI. || CONSISTENTIVM. L. SENTIVS || REGIVS AVG. ET VLATTIA. || METRODORA FILI. EIVS||DEM PONENDVM CVRAVERVNT. || PROCVRANTE DIONYSIO ET || BELGICIANO ET (Nihil deest.)

4090. Marinii inscr. haec est:

.....  
: AVSTORIBVS IN CVPA. VNA. NVMM. XXX.  
: TABVLARIIS IN SINGVLIS. APOCIS NVMM XX  
: EXASCIATORI IN CVPA VNA NVMM. X  
: FALANCARIIS QVI DECICONIIS AD TEM-  
: PLVM CVPAS REFERRE CONSERVNT  
: NVMM . . .  
: CVSTODIBVS. CVPARVM . . . . .  
: DEAMPVLLIS. PLACVIT VT POST DEGVSTATI  
: POSSESSORI REDDANTVR . . . . .  
: PROFESSIONARIIS. DECICONIIS STATIM VT  
: ADVENERET  
: VINVM IN VNA CVPA NVMM. CXX.  
.....

Miserum Fragmentum huius  
inscr. in Vatic. inveni, quod  
monstrat falso a Marinio super-  
ne et manu sinistra fracturam  
indicatam esse. Ita enim se  
habet:

AVSTORIBVS IN CVPA VN...  
TABVLARIIS IN SINGVLISA..  
EXASCIATORI IN .....  
FALANCA .....  
.....

4152, iterum 4453. — 4153. Exscr. in Vatic. — FAVSTI || - FORTVNATI - FECERVNT || - ET LIBERTIS § LIBERTA || - POSTERISQVE § EOR||VM.

4165. Exscr. in Vatic. D. M. non est in lapide. — L. FVRIVS || L. L. - DE || SACRA - L. F || TERTVLLAE. Subtus in duabus tabellis parvulis marmori iuxta duas ar-  
dores insculptis legitur PVSILLV . . . et NIMPHIS

4181. Exscr. in Mus. Kirch. — IVCVNDÆ || - CORINTHIS - ENP. EST (NON EMP) \* I C M AR-  
GENT. — 4184. Exscr. ibidem. — ALLIVS (?)
4186. Sched. Boghetich. habent MAVRENTIVS. — 4196. Exscr. in Vatic. Nunc versus  
primus paene erasus est; litterarum residua cum lectione Gruteriana conveniunt.  
V. 3. legi HOR. VIII. MEVIVS.
4217. Exscr. in Vatic. P. CALVIVS. P. F || IVSTVS || MANCIPS || OFICINARVM || QVINQVAE || ITEM. FLA-  
TVRAE || ARGENTARIAE || HOC. MONVMENTVM || CVM. AEDIFICIO || ME. VIVVS. FECI. MIHI. ET ||  
CALVIAE || ASCLEPIADI || CONIVGI. — 4223. Exscr. in Vatic. — 4230. Itid. PYE. —  
4233. Itid. - RECTOR || IMM. II. HON. - || MESORIBVS - QVIB. EX. S. C. COIR. LIC. || - D. D. ||  
- OB - . \* II. - || QQ. II. || DEDIC. XV. KAL. IVN. (passim insculpti sunt accentus.)
4240. Exscr. in Vatic. — ET. P || RVBRIVS AGATHO SOLARIVM - ITEM PAVIMENTVM ||  
- || CIRCVMITVM. — 4249. Exscr. in coenob. S. Pauli. — 4253. Exscr. in Vatic.  
- DIS. Ultimum versum ego quidem in lapide non vidi.
4270. Exscr. in Mus. Kirch. - VOLCACI. — 4272. Berini, Stato del Timavo p. 25.  
Effossa est a. 1778 „alla punta Barbariga, dirimpetto a Pola,” deinde Venetias  
transvecta in Mus. Nanium. Edita est a Gravisio in dissertatione operibus  
comitis Carli inserta. Berini diversam habet versuum distributionem; praeterea  
omittit D. M.; v. 3. legit HYSTRIAE, similiter v. 6; v. 3: CISSÆNS; v. 7: T.  
CORYLL. CRYSOMALVS; v. ult.: LIBER.
- 4353, iterum 4790. Exscr. in Vatic. Non termino, verum protomae feminae insculpta  
est. Effigies est dimidiata et parvula; supra caput telum extenditur; ad sepul-  
crum pertinuisse videtur. - IVSSERIT lapis.
4354. Exscr. in Villa Altieria. C. IVLIVS CAN || DIDVS LIB. SAMIARI . . || QVINTIANI  
- AESCINIANO - || LEVA. AMONIMENTO - INTRORVRSV || — || SAMIARIS DO-  
RYPHORION. — 4358. Postea edita in Annal. d. Inst. arch. 1851. p. 587. una  
cum duobus maioribus fragmentis.
4360. Exscr. in Vatic. — IVLIANII. V. . . . || — || HONORIFICENTIAE . . . N - REQV  
. . . || MVS - TESTAMENTV . . || FECI - ET HOC IPSV. EXPL. - ETNO || HABT -  
POSSEDEAT || — 4370. Vidi in Mus. Kirch., tempus vero describendi defuit. —  
4379. Exscr. in Vatic. - HEREDEM NON. — 4388. Exscr. in S. Mariae trans  
Tiberim. - SIBI. ET. SVIS.
4391. Exscr. in Vatic. TRANSIENS non est in marmore. - MONIMENTVM || SIVE  
SEPVLCRVM QVOD || — || VIVVS ET IVNIA. — IIS.
- 4403, not. 1. Mihi est: Cum Consilio Collocutus, ut in lapide Capitolino (Vigiles n. 13)  
qui Vigil. Praefectorum interlocutiones continet.
4429. Spalati. Emendavi e sched. Boghetich. — ET || CENT - P. M. LI. MENS. V. D.  
X || - IANVVARIE - \* XXV || — 4456. Exscr. in Vatic.
4350. Exscr. in aedib. Rondaninis. - AN. XVIII. M. VIII. | D. XVI - FEC . . . nunc  
abest, itidem totum fragm. alterius inscr. — 4352. Exscr. in Vatic. - CONPA-  
RAVIT - POSTERIS || EORVM.
4349. Exscr. in Villa Altieria. V. E. || (non V. C ||) - CONPARAVERVNT - ET HOR-  
TVLO - IS LM. IL N (sic).

4559. Exscr. in Vatic. D. M || CLAVDIAE. FOR||TVNATAE F. DVL||CISSIMAE B. M||  
IN AGRO P. IIII || IN LATITVDINE || P. II || FECIT CLAVDIA || CHARITE  
MAT || VIXIT ANN. XI. || MX.
4561. Exscr. in coenob. S. Pauli.
4698. Exscripsi. — C. POBLICIO - MONVMENTO - Parte intuentibus dextera repe-  
titur inscriptio, ita vero muro tecta est, ut nonnisi duae primae litterae le-  
gantur: C. P : : : :
4749. not. 2, potius NATVS.
4760. Exscr. in Vaticano.
4774. Mihi quoque suspecta. Quod vero ad praenomina attinet, proposuerim legere  
M'. FLORVS M'. FL. F. M'. FL. PRONEPOS.
4775. Exscr. in Capitolio. Not. 5. Lapis habet ut Grut.
4781. Exscr. in Vatic. - FELICVLÆ || - MERENTI. - || POTERISQVE. (sic) - TVMVLVM - SIT legi  
pro SET.
4786. Exscr. in Vatic. - INQVITARE - || CONPARABIT — Non ornamenta obscoena,  
verum Genius facem tenens et biga vectus.
4821. Exscr. in Vaticano.
4831. Exscr. in Villa Aldobrandina.
4858. Salerni exscr. Ambrosch.
4877. „ipsi lapidi insculpta?” Ipsi lapidi. Conservatur nunc in Museo Capitolino  
iuxta tabulas Arvalium. Ita vero muro affixa est columna, ut nonnisi Maxentii  
inscriptionem oculis legere possis; graecam digitis legas necesse est.
4927. Exscr. in Vaticano. Abest nunc prima littera.
4928. Exscr. in Vaticano. — || LAVDIVS (sic, non CLAVDIVS) Fortasse lapis Vaticanus  
recens exemplum inscriptionis antiquae est, id quod forma quoque litterarum  
monstrare videtur. Alioquin legerem: L AVDIVS (L. Avidius).
4935. Exscr. in Vaticano. - PATRIS. PYRGENSIS.
4949. Omissum est: Ibid. p. 469, 15.
4952. Tibure cippus inventus est, exstat Maceratae.
4985. Annal. für Nassauische Alterthumskunde I. fasc. 2 et 5. p. 18. — CONLABSVM||  
RESTITVERVNT - MATTIACORVM - HI. QVORVM - CVR BIS (pro C. VRBIVS).  
v. 6. Maximini nomen scalpro paene erasum est.
4994. Habui e sched. Lanzii.
4995. Itidem. In fine D. XX.
4996. Itidem. Not. 1. Quidni Miles?
5005. Exscr. in Vaticano. — QVAESTORI || - M. AURELI - PI - MONEALI. Nominis erasi  
tres priores litterae optime distinguuntur: COM|||||||
5015. Exscr. in Vaticano.
5031. Secundum Bull. d. Instit. archeol. 1832. p. 167. legendum est: NARIÆ||NOV.  
SAN||TIAE|| T. FRONTIN || HIBERNVS || V. S. L. M.
5048. Exscripsi in coenobio S. Pauli. — ADITVM NON HABEB. ET. (*habebit*).

3314. Supra omisi. Exscr. in Vaticano. Singula verba punctis distincta sunt. - MANI-  
PRETI || - NE || GOTIANTIVM - QVAE. AT || TINGVNT. ELDEM - || HVIRATV . . . . . IVI . .
4947. Exscr. in Vaticano. Supra exsculptus est puer clava armatus, ad cuius sini-  
stram panthera, ad dextr. cervus. || MILIARIVM. SECVNDVM. ET. III || - PRAE-  
DIS - COLLEGI. EIVS DE IVLIA. MONIME || ET. SOCIS - MONIMES || - SAGRI-  
FICIA (sic) - ITA LICLAT (sic) - || . . . . . IPSINE - || . . . . . I SVNT || . . . .

\*                      \*

Inter libros epigraphicos nuper in Italia editos praeter Kellermannii Vigiles et Iosephi Brunatii *Musei Kircheriani inscriptiones ethnicas et christianas in sacras, historicas, hono-  
rarias et funebres distributas, Commentariis subiectis Q. I. M. D. G. C.* (quod in maiorem dei gloriam cedat.) *Mediolani, ex typographia Poliana 1837. 8.* eminent 1) *Le antiche lapidi del Museo d'Este illustrate. Padova, Minerva 1837. 8.* dono mihi missae a doctissimo editore, Iosepho Furlanetto, de quibus nonnullas excerpam.

Pag. 1. Optimis argumentis defendit Insc. m. Lat. 1584., quae mihi subditicia visa erat, atque emendatiorem ita exhibet:

IANO. PATRI  
AVG. SACRVM  
C. IVLIVS. C. F. SER  
ACTOR (sic). AED  
DONATVS. AB. TI. CAES  
AVG. F. AVGVSTO. TORQ  
MAIORE. BELLO DEI MA  
TICO. OB. HONOREM  
II. VIRATVS. CVM. LIBERI  
SVIS POSVIT

Pag. 15 seqq. correctiores quam antea editae sunt, exhibet sex Inscriptiones Capuae repertas, a Borghesio sibi missas admodum memorabiles propter vocabulorum nonnullorum scrip-  
tionem: exempli causa:

N. PVMIDIVS. Q. F	M. RAECIVS. Q. F
M. COTTIVS. Q. F	N. ARRIVS. M. F
M. EPILIVS. M. F	L. HEIOLEIVS P. F
C. ANTRACIVS C. F	C. TVCCIVS. C. F
L. SEMPRONIVS L. F	Q. VIBIVS. M. F
P. CICEREIVS. C. F	M. VALERIVS L. F

HEISCE. MAGISTREIS. VENERVS (sic)  
IOVIAE. MVRVM. AEDIFICANDVM  
COIRAVERVNT. PED. CCLXX. ET  
LOIDOS. FECERVNT SER.  
SVLPICIO. M. AVRELIO. COS



(a. u. c. 648. Sic in similibus a. u. c. 648 — 650: CERERVS. et LOEDOS. (sic). Praeterea in secunda memoratur A. GARGONIVS. quam gentem olim apud Ciceronem et Horatium corruperant in *Gorgonius*, et in tertia P. PACTVMEIVS., pro quo nomine etiam nunc nonnulli in Horatii Epod. 17, 50. volunt vocabulum nimis comicum *partumeius*. Tres consules *Pactumeios* collegit Cardinalius in *Diplomi - - militari* p. 190.

Pag. 25. Ex inscr. Aponi reperta: A. A. C. (sic) *Cluentius C. F. Romul. Proculus Ateste aedilis II. vir. quaestor aerarii bis. pontifex V. S.* colligit veram scripturam huius tribus fuisse *Romulia*, ut est apud Festum, non *Romilia*, nec (addo ego) *Romulea*, ut edidit Zumpt in *Cic. Verr.* p. 69.

IBID.

C. LARTIVS. C. I.

FELIX

VI. V. S. L. M.

Et ipse et Borghesius ab eo consultus notam illam VI. se interpretari non posse libere fatentur; *vivus* enim in lapide votivo ineptum esse recte viderunt. Quid, si est: *sextum*, (zum sechsten Male, per la sesta volta) *votum solvit libens merito?*

Pag. 29. a)

.....S. Q. F. PRO. COS  
TERMINOS. FINIS. QVE EX  
SENATI. CONSVLTO. STATVI  
IOVSIT. INTER. ATESTINOS  
ET PATAVINOS

b)

L. CAECILIVS. (sic) Q. F. PR  
O. COS. TERMINOS  
FINISQVE. EX. SENATI  
CONSVLTO. STATVI IVSIT  
INTER. ATESTINOS  
PATAVINOSQVE

Demonstrat Borghesius referendam esse inscriptionem a) ad a. u. c. 613. et L. *Caecilium Q. F.* in ea memoratum esse L. Caecilium Metellum Calvum cos. a. u. c. 612. Aliquanto posterior est mera eiusdem in eodem lapide repetitio b), ubi notabis mutatam scripturam *IVSIT*, pro antiquiore *IOVSIT*, et variationem particularum ET. QVE., quae illi, qui priorem repetendam curavit, sane synonymae videbantur.

Pag. 59.

VIA PRIVA  
TA. C. Q. LAR  
GIS. L. F. ET. C.  
OLI. SALVI  
ITER. DEBET  
VR. FVNDQ  
ENIANO. ET

.....

Via privata. Caio, Quinto Largio Lucii filius et C. Ollo Salvio iter debetur fundo Eniano et . . .

Pag. 69. Correctionem quam ego N. 3926. potui dare ex Muratorio, ex *αύρωπία* dat hanc :

T. ARETIVS. T. C. L. L.  
APIOLVS. IIIII. VIR  
IDEM. AVGVSTALIS  
SIBI. ET  
ARETIAE. MODES  
TAE. LIB. SVAE. ET  
T. ARETIO. PROCVLO  
SPVRIO. MODESTAR  
LIB. FIL  
V. F  
H. L. S. H. N. S.

Titī, Caii, Lucii libertus - - Vivus Fecit; Hic Locus Sepulturae Heredem Non Sequitur.

Pag. 81. Vicetiae :

L S  
L. TVRRANI. L. F  
VALENTIS  
INF. P. XXX. RET. P IX  
CIRCVMITVS. MACK  
RIAE SESQVIPEDES

Pag. 91. correctius quam apud Grut. p. 568. 2.

A. VETVRIO. A. F. PATRI  
PETRONIAL. A. F. TANNIAL. MATRI  
TERENTIAL. T. F. SECVNDAL. VXORI  
C. VETVRIVS. A. F. LEG. V. VRB  
TESTAMENTO. FIERI IV....

Est ex Augusti aetate post pugnam, ut videtur, Actiacam; et notabilis partim propter formas in AI, partim propter *Legionem quintam urbanam*.

Pag. 101. correctius quam apud Murat. p. 818. 3.

L. CALTIVS  
SEX. F. ROM  
LEG. XII. SIGINI FER (sic ex quadratarii errore pro *signifer*.)

Pag. 111 :

OSSA  
L. TALPONIO. C. F  
ANN. XIIX. ET  
L. TALPONIO. C. F. C. N  
FIRMO. MENISER  
XIII.

Mirum quadratarii errorem *MENISER* recte explicavit Borghesius : *MENS. I. DIER. XIII.*

Pag. 114 :

D. M  
CRISPINILLAE  
FILIAE. DEF. ANN. III I  
INNVP TAE INFELIC I  
CRISPINVS ALVMN E  
ET. FORTVNAT MATE R  
ANTICIPATE AETATIS  
INFELI. PO . . . . .

Pag. 140 :

OCTAVIAE. T. F  
SECVNDAE  
T. LIVIVS. C. F  
POSIT

*Museo Obiciano al Catajo.* Memorabilis vel propter T. Livii nomen in illo tractu Patavino post historicum conservatum et propter formam alibi quoque repertam *posit*, *posiit*.

¶. Alius liber a Gervasio V. Cl. mihi dono missus inscribitur: *Sopra una iscrizione Sipontina osservazioni di Agostino Gervasio accademico Ercolanese. Napoli, Saverio Giordano 1837. 4<sup>o</sup>.*

Inscriptio ipsa haec est:

DMS  
LIBERALIS COL  
COL SIP. SER ARCKAR (sic)  
QVI ET ANTE EGIT RATIONEM  
ALIMENTARIAM SVB CVRA  
PRAEFECTOR ANNIS XXXII  
VIVOS SIBI FICERAT (sic) DEDIT AVGVRINO  
REIP SER VERNAE MESORI FILIO SVO KARISSIMO  
QVI VIX ANN. XXIII M VI D X

— *Colonorum Coloniae Sipontinae Servus Arcarius - - Rei publicae Servo Vernae Mensori.*

Pag. 14. correctius quam est apud Reinesium pag. 429. dedit lapidem Neapolitanum, in quo *magistri*, ἀρχοντες illius urbis memorantur:

D. M.  
MARCIAE MELISSAE  
CONIVGI INCOMPA  
RABILI. FELIX. ARK  
REIP. NEAPOLITANORVM  
L. D. EX. PER. MAGIST.  
ET. MARTIVS. FELIX. MATRI B. M. P

Pag. 15. Cigoli in Sabinis:

PRO. SALVTE. ORDINIS. ET. POPVLI. SIGNA  
SERAPIS. ET. ISIDIS. CVM ERGASTERIIS. SVIS  
ET AEDICVLAM. IN SCHOLAM. PERMIT  
TENTE. ORDINE  
APRONIANVS. R. AEQVICVL. SER. ARK  
CVM AEQVICVLA. BASILIA. ET. AEQVI  
CVLO. APRONIANO. FIL. PEC. SVA. FECIT  
L. D. D. D.

Pag. 25. Correctius quam apud Grut. 418, 6. et Inscr. m. Lat. N. 3720:

C. HERBATIO. MAE. ROMANO  
DEMARCHISANTI. II. ALI  
MENTORVM. QVAEST. CVR  
SACRAE. PECVN. CVR. II. FRVM  
COMPAR. SE VIVO FECIT  
QVL. OB. PROMISSAM. VENAT. PHRETIS  
DIVISIT. QVINA. MIL. NVM

*Demarchisanti, δημαρχήσαντι, nunc primum prodit.*

Pag. 45. Lesina nella Provincia di Capitanata:

GEORGIAE  
CONSERVAE  
V MARSVA. PONDER  
V EPAPHRA. SALTVAR  
V CONIVGES FECER  
V EPAPHRIONI. PONDER  
V ORINE<sup>1</sup> DELPHIDI  
V  
FILIIS  
V CLAVD. ARIADINE (*sic*) CLAVD  
V HELPIDI. FILIAE

Hinc primum prodit voc. *ponderarius*, „qui pondera (et trutinas?) conficit.”

Pag. 56. Decretum Herculansense correctius quam apud Reinesium p. 484. et Rosini in *Dissertazione isagogica ai Papiri Ercolanesi* p. 54.

Vers. 1. Pridie Kal. Martias in curia adfuerunt cuncti. 2. Quod verba facta sunt. M. M. Remmios Rufos patr. et fil. II. Vir. iter. ex sua pecunia 3. pondera et chalcidicum et scholam secundum municipii splendorem fecisse. quae tueri 4. publice deceret. D. E. R. I. C. placere huic ordini. quum (*sic*) M. M. Remmii patr. et fil. II. Vir. 5. iter. in edendis muneribus adeo liberales fuerint ut 6. eorum monumenta decori municipio sint. adeo diligentes ut viteis<sup>1)</sup> ponderum occurrerint 7. id. que (*sic*) in perpetuum providerint. 8. Placere decurionibus M. M. Remmios Rufos patr. et fil. dum eei veivrent. eorum 9. ponderum et scholae et chalcidi(*ci*). quae ipsi fecissent. procurationem dari. ut que servos<sup>2)</sup> 10. quei redemptus erit. eei negotio praeponerent. neque inde abduci sine 11. Decur. decreto. M. M. Remmiis Rufis patr. et fil. publice gratias agei. quod 12. iterationi honori<sup>3)</sup> eorum non ambitionei neque iactationi suae dederint. sed 13. in cultum municip. et decorem contulerint.

<sup>1)</sup> l. *viteis*. <sup>2)</sup> l. *servom*. <sup>3)</sup> l. notante iam Giordano: *iterationem honoris*.

**3. Diplomi imperiali di privilegj accordati ai militari raccolti e comentati da Clemente Cardinali. Velletri, Domenico Ercole 1835. 4<sup>o</sup>.**

Horum diplomatum nota nunc sunt XXXII. (v. p. 326.); quorum XXX. collegit atque egregie illustravit Cardinalius. Ex inscriptionibus antea vel nondum editis vel per varia opuscula et diaria Italica sparsis, quas multis locis inseruit (omnes sunt DCXXXVIII.) in Appendicem Inscriptionum mearum selectarum has in primis recipiendas esse duco:

Pag. 22. C. GARGILIVS. HAEMON. PROCVLI || PHILAGRI. DIVI. AVG. L. AGRIPPIAN.  
F || PAEDAGOGVS. IDEM. L || PIVS. ET. SANCTVS || VIXI. QVAM. DIV.



POTVI. SINE. LITE || SINE. RIXA. SINE. CONTROVERSIA || SINE. AERE. ALIENO. AMICIS. FIDEM || BONAM. PRAESTITI. PECVLIO || PAVPER. ANIMO. DIVITISSIMVS || BENE. VALEAT. IS. QVI. HOC. TITVLVM || PERLEGIT. MEVM — Reperta a. 1821. in columbario prope Ecclesiam S. Agnetis. Nota formas *divitissimus*, qua usus est etiam Cicero, et *hoc titulum*, ex alia Inscr. apud Fabrettum p. 8, 47. a Furlanetto iam Forcellini Lexico insertam. Ceterum propter totum genus dicendi, in quo facile honesti paedagogi ingenium agnoscas, est ex iis, quae si unice ex Schedis, puta, Ligorianis aut similibus innotuisset, facile pro subditiis haberetur, etsi prorsus sincera est. Idem valet de hac:

- Pag. 34. DIS. MANIBVS. MAEVIAE. SOPHES || C. MAENIVS. CIMBER. CONIVGI. SANCTISSIMAE || ET. CONSERVATRICI. DESIDERIO. SPIRITVS. MEI || QVAE VIXIT. MECVM. AN. XIIX. MENSES. III. DIES. XIII. || QVOD. VIXI. CVM. EA. SINE. QVERELLA || NAM. NVNC. QVEROR. APVT. MANES. EIVS. ET. FLAGITO || DITEM. AVT. ET. ME. REDDITE. CONIVGI. MEAE. QVAE || MECVM. VIXIT. TAN. (sic) CONCORDE. AD. FATALEM. DIEM || MEVIA. SOPHE. IMPETRA. SIQVAE. SVNT. MANES. NI (sic) || TAM SCELESTVM. DISSIDIVM. EXPERISCAR. DIVTIVS || HOSPES. ITA. POST. OBITVM. SIT. TIBE (sic). TERRA. LEVIS. VT. TV || HIC. NIHIL. LAESERIS. AVT. SIQVIS. LAESERIT. NEC. SVPERIS || COMPROBETVR. NEC. INFERI. RECIPIANT. ET. SIT. EI. TERRA. GRAVIS. — Amendolae.
- Pag. 46. VEDIOVEI. PATREI || GENTEILES. IVLIEI || LEGE. ALBAANA. DICATA. — Bovillis.
- Pag. 59. D. M || L. VALERIVS. L. F. FYRMVS || SACERDOS. ISIDIS. OSTIENS || ET. M. D. TRASTIB. FECIT. SIBI. — Ostiae. Explica: *Et Matris Deum Trastiberinae*.
- Pag. 90. T. CLODIO. M. F. FAL || EPRIO. MARCELLO || COS. II. AVGVRI || CVRIONI. MAXIMO || SODALI. AVGVSTALI || PR. PER. PROCOS || ASIAE. III || PROVINCIA CYPROS. — Capuae. Est Eprius ille Marcellus, orator eloquens, sed sceleratus, notissimus ex Tacito. Pertinet ad a. post Chr. LXX.
- Pag. 94. L. VIRIVS. AVCTVS || V. A. XXIII || QVOD. TV. MI. DEBEBAS || FACERE. EGO. TIBI || FACIO. MATER. PIA. — Romae.
- Ibid. QVOD. A. TE. MIHI. FIERI || CYRILLE || INIQVA. FORTVNA. INVIDET || HOC. EGO. TIBI FECI || MATER. INFELICISSIMA. — Romae.
- Pag. 128. NINVS. SACERDOS || PENATIVM || VITALI. VICARIO. VIX A ...
- Pag. 136. SABINO. SACER || DEVM. PENAT || VIX. AN. XXXIII || NINVS. FRATRI || BENE MERENTI. Ambae repertae sunt in introitu villae Borghesianae et memorant duos sacerdotes deum Penatium, qualium vix alibi mentio fit.
- Pag. 141. IMP. CAESAR. DIVI || NERVAE. F. NERVA || TRAIANVS. AVG. || GERM. DACIVS || PONT. MAX. TR. POT. XIII || IMP. VI. COS. V. P. P || AQVAM. TRAIANAM || PECVNIA. SVA || IN. VRBEM. PERDVXIT || EMPTIS. LOCIS || PER. LATITVD. P. XXX. — Bracciani.
- Pag. 147. Apud Tacit. Hist. 4, 26. edunt *Gugernorum*; 5, 16. Codex Ma. exhibet *Cugernique*; iam diploma militare, in quo scribitur *Cugernorum*, litem dirimit.
- Pag. 183. D. M. S || OSSA. MECILLAE. BALBILLAE. LANVVII || SAC. QVAE. IN. AEDIS. IVNONIS. S. M. R || SCVTVLVM. ET. CHYP. ET. HAST. ET. CALC || RITE. NOVAVIT. — Civita Lavinia. Cfr. Cic. de N. D. 1, 29. Explica: *Sospitae Magnae Reginae*.

Pag. 195. Tessera patronatus a. p. Chr. 403., in qua tamen Dii Penales memorantur, reperta Lunae a. 1825., nunc Bononiae asservata:

IELIA || POSTCONSSDDNNARCADIETONORII || AVG. VALFORTVNATOETAVR ||  
SILVANOQQVERVAFACTASVNT || DECOOPTAN || DOPATRONOFL. SVCCESO-  
HORNAT. ETEX || PLENDIDOVIROQVOD T... AFA || MILIARITATEET... indu-  
STRI || ASVASINGVLOS<sup>ni</sup>BERSOS || QVETVEATVRETOBEATPLA || CETIGI-  
TVRHVICTABVLAA || AEREINCISVMPERVIROSPRINCIPALIS || OFFVERRIET-  
APVTPOENATESDOMVS || HVIVSDEDICARICENSVERVNT.

Pag. 325. D. M || POSITVS EST HIC LEBVRNA || MAGISTER MIMARIORVM || QVI. VIXIT.  
ANNOS. PLVS. MINVS. CENTVM || ALIQVOTIES. MORTVVS || SVM. SET. SIC.  
NVNQVAM || OPTO. VOS. AD. SVPEROS. BENE. VALERE. Pesti.

4. Nuper doctissimus amicus, Ioannes Labus, mihi ex Schedis Romae in Bibliotheca Valli-  
celliana asservatis has misit:

I.

D. M.

M. VLPIVS. LIBERALIS

NATIONE. HELVETIVS. EQ. SING. T. SILVINI

MIL. ANN. XXV. VIX. ANN. XLVII

*sibi faciundum*. CVRAVIT. POSTERISQVE. SVIS

2.

Altera est subditicia et plus quam Ligoriana, apta tamen, ut huius generis complures, ad  
detegendas occultiores fraudes falsariorum:

II.

MATRI. DEVM

XV. VIR. PHOEBI. CORONATVS. SACERDOS

CRESCENS. DIVINVSQVE. LEONTIVS. SAPIENTES. VIRI

ALTER. QVIDEM. AB. ORIENTE. ALTER. VERO. AB. OCCIDENTE

RITVS. SIMVL. PERAGENTES. DEAE. OMNIPARENTE (*sic*) CYBALE (*sic*)

CRIOBOLII. VICTIMAE. ET. TAVROBOLII. OPTIMAE

SANGVINIBVS. SACRIS. ARMA. EREXERE

5. Anno M.DCCC.XXXII. in pago Muri prope Bernam, diverso a monasterio Murensi in  
Argovia, hae inscriptiones repertae sunt dearum τοικῶν. In basi:

1.

DEAE ARTIONI

LICINIA SABINILLA

Super hac basi erat sigillum aereum deae sedentis, dextera pateram, sinistra multos flores  
et fructus in gremio retinentis, Pomonae igitur vel Abundantiae similis.

In basi:

2.

DEAE

NARIAE

REG. ARVRE

CVR. FEROC. L

Explicarunt *Nariae Reginae*, sed probabilior est expositio: *Regio Arure s. Arurae*, ad Aaram fl. sita, ut *NAVTAE AVRVRANCI* memorantur in Inscriptione amphitheatri Aventicensis (Inscr. in. Lat. 365.). Quartus versus sane exponendus: *Curante Feroce liberto*.

Ceterum Dea Naria nota iam erat ex Insc. m. Lat. N. 5031., quam nunc correctiorem exhibere possum:

NARIAE  
NOVSANTIAE  
T. FRONTIN  
HIBERNVS  
V. S. L. M

6. Osopo nel Friuli 1826.

VIANAE  
CONSERVAE KARAE  
GARDINA  
SINIS

de quo titulo mirificus antiquarius, Hieronymus Asquinius, hunc libellum conscripsit: *La giardiniera suonatrice ecc. Verona, Bisesti 1830. 4. Vide Bibl. Ital. 1830. Dicembre p. 360. Equidem explico SINI (Sinii) Serva.*

---

